

Jók vagyunk!

...avagy minden rendben van.

– Lázár Csaba 2024.12.29

Attól eltekintve, hogy a mennyek országának evangéliomát már megosztottam, még nem szólhatok úgy mint az, aki ténylegesen hívő közösséghez szól, hanem mint az, aki ahhoz a választott néphez szól, amely kicsinységében / butaságában makacsul és szemtelenül viseltetik.

(Ezékiel 14)

Róma 15:1-4 (ÚRK) - “Mi erősek tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, és ne magunknak kedvezzünk. Mindegyikünk tudniillik felebarátjának kedvezen, annak javára és épülésére. Mert Krisztus Jézus sem magának kedvezett, hanem ahogy meg van írva: A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak rám. Mert amiket régen megírtak, a mi tanulságunkra írták meg, hogy állhatatossággal és az Írások vigasztalása által reménységünk legyen.”

A „régen megírt” ígerész, amelyre Pál apostol utal, az a Zsoltárok könyvének 69. fejezetéből szól, a következő képpen: “Ne pironkodjanak miattam, akik benned reménykednek, Uram, Seregek Ura! Ne szégyenüljenek meg miattam, akik téged keresnek, ó, Izráel Istene! Mert érted viselek gyalázatot, és érted borítja szégyenpír az arcomat. Idegenné lettem atyám fiai előtt és jövevényé anyám fiai előtt. Mert a házad iránti féltő szeretet emészt engem, a téged gyalázók gyalázásai hullanak reám.” - **Zsolt 69:7-10 (ÚRK)** A 11-12 és 13-as sorokban elmondja, hogy milyen indulat van a népekben iránta - Dávid király iránt - aki Krisztus egyik előképe.

Róma 15:5-12 (ÚRK) – “Az állhatatosság és vigasztalás Istene pedig adja nektek, hogy teljes egyetértés legyen közöttetek Krisztus Jézus szerint, hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek Istent, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyját. Azért fogadjátok be egymást, miképpen Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére. Mert mondom nektek, hogy Jézus Krisztus a körülmetéltek (a zsidók) szolgája lett Isten igazságáért, hogy megerősítse az atyáknak adott ígéreteket. A pogányok (más etnikumuak / a többi nemzet) pedig irgalmaért dicsőítik Istent, amint meg van írva: Magasztallak azért téged a nemzetek között, és dicséretet énekelek a te nevednek. És ismét azt mondja: Örüljete, ti pogányok, az ő népével együtt! És ismét: Dicsérjétek az Urat mind, ti pogányok, és magasztaljátok őt, minden népek! Izajás pedig így szól: Hajtás sarjad Isai gyökeréből, és felkel, hogy uralkodjék a népeken; benne reménykednek a pogányok.”

[Isai = Jessé; Jessé gyökere = Jessze vesszeje]

Izajás 11 (ÚRK) – “Egy vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, és hajtás sarjad gyökereiből. Az Úr lelke nyugszik rajta: a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és hatalom lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke. És gyönyörködik az Úr félelmében, és nem szeme látása szerint ítél, és nem füle hallása szerint bíraskodik. Igazságosan ítél a gyöngék dolgában, és méltányosan bíraskodik a föld szegényei fölött. Megveri a földet szájának botjával, és ajka leheletével megöli a hitetlent.

Derekát igazság fogja övezni, csípőjét pedig hűség. Akkor majd a farkas a báránnyal lakik, a párduc a kecskegidával hever, a borjú, az oroszlánkölyök és a hízott marha együtt lesznek, és egy kisgyermek őrzi azokat. A tehén és a medve legelni fog, kölykeik együtt hevernek, az oroszlán pedig szalmát eszik, mint az ökör. A csecsszopó a viperalyuknál játszadozik, és a csecstől elválasztott a mérgeskígyó lyuka felé nyújtogatja kezét. Nem ártanak és nem pusztítanak sehol szentségem hegyén, mert tele lesz a föld az Úr ismeretével, ahogyan a tengert borítja a víz. Azon a napon Isai gyökeréhez / Jessze vesszejéhez jönnek majd a népek, aki a népek zászlajaként áll, és nyugalmának helye dicsőséges lesz.

Azon a napon az Úr másodszor is kinyújtja kezét, hogy megvegye népe maradékát, amely megmaradt Asszíriából, Egyiptomból, Pátrószból, Kúsból, Elámból, Sineárból, Hamátból és a tenger szigeteiről. Zászlót emel a népek előtt, és összegyűjti Izráel elszéledt fiait, egybegyűjti Júda szétszórt leányait a föld négy széléről. Megszűnik Efraim irigysége, és kipusztulnak Júdából a gyűlölködők. Efraim nem irigykedik Júdára, és Júda sem támad többé Efraimra. A filiszteusok határára repülnek, nyugat felé, és együtt ejtik zsákmányul kelet fiait. Kinyújtják kezüket Edómra és Móábra, nekik engedelmessé válnak Ammón fiai. Az Úr pedig kiszárítja Egyiptom tengerének öblét, és kezét fölemeli az Eufrátesz fölé erős szárító széllel, és hét ágra szabdalja, hogy saruban lehet átkelni rajta. És útja lesz népe maradékának, az Asszíriából megmaradóknak, amint Izráelnek volt, amikor kijött Egyiptom földjéről.” (Izajás 11 vége)

Ő benne reménykednek a nemzetek...

A 15-ik fejezet a Rómaiakhoz írt levél szerkezetében az utolsó előtti fejezet. (Jn 17:3; 1Jn 5:20) Ez azt jelenti, hogy mindazoknak a dolgoknak, amelyekről szó esik az előbb olvasott Rómaiakhoz írt levél részletében, témérdek előzményei vannak. Olyan előzmények, amelyekre nekünk, az Egyház Európai gyülekezeteinek nagy szükségünk van, mert szűkén vagyunk a megszentelő kegyelem ismeretében, és telve vagyunk formális cselekedetekkel.

Ezen a ponton egyszerűen csak megkérlek, annak érdekében, hogy mondjon is neked valamit ez a beszéd, itt, hagyd el a berögzült okosságaidat, vallásos ismereteidet. Innen igazán csak úgy vehetsz részt, ha Istennek magad megalázva, tanulni vágysz, és megtiszteled a nálad bölcsőbb Mindenhatót. Így, átbékítve mehetsz majd tovább.

Ő benne reménykednek a nemzetek..

Izajás 11:1-10 (ÚRK) – “Egy vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, és hajtás sarjad gyökereiből. Az Úr lelke nyugszik rajta: a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és hatalom lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke. És gyönyörködik az Úr félelmében, és nem szeme látása szerint ítél, és nem füle hallása szerint bíraskodik. Igazságosan ítél a gyöngék dolgában, és méltányosan bíraskodik a föld szegényei fölött. Megveri a földet szájának botjával, és ajka leheletével legyőzi a hitetlent. Derekat igazság fogja övezni, csípőjét pedig hűség. Akkor majd a farkas a báránnyal lakik, a párduc a kecskegidával hever, a borjú, az oroszlánkölyök és a hízott marha együtt lesznek, és egy kisgyermek őrzi azokat. A tehén és a medve legelni fog, kölykeik együtt hevernek, az oroszlán pedig szalmát eszik, mint az ökör. A kisdéd a viperalyuknál játszadozik, és az alig elválasztott gyermek a mérgeskígyó lyuka felé nyújtogatja kezét. Nem ártanak és nem pusztítanak sehol szentségem hegyén, mert tele lesz a föld az Úr ismeretével, ahogyan a tengert a víz borítja. Azon a napon Isai gyökeréhez jönnek majd a népek, aki a népek zászlajaként áll, és nyugalmanak helye dicsőséges lesz.”

Azon tanakodtam az imént, hogy mi által juthatok veletek egyetértésre abban, hogy magunkhoz képest, üdvözzégünkhöz képest, messze nem járunk még azokban a napokban, amikor akár csak a Róma 15-öt is tovább olvashatnám, hát még, hogy a farkas a báránnyal, a párduc a kecskével, a borjú, az oroszlánkölyök és a kövér barom pedig együtt legyenek, miközben egy kisgyermek őrzi azokat. A tehén és a medve legeljenek, és az oroszlán, mint az ökör szalmát egyék...

Út áll még előttünk az elégségig. Ő benne reménykednek a nemzetek.

Első hallásra azt gondolnánk, hogy a béke / a békesség az, ami hiányzik a farkas és a juh együtt tanyázásához, de én azt mondom, hogy nem az, hanem az elégség. A megelégedés. A kielégülés. Az, hogy ki legyen elégtve minden és mindenki istenadta ösztöne, de már nem azzal, ami csak ideiglenesen a tünetet kezeli, vagy csalárdsággal, hanem az ősi tannal, az ősi ismerettel. Istennel. Az első szeretettel. A kezdeti állapot végtelenségével. És ez nem más, mint az igazság maga, Jézus Krisztus, ki a kezdet és a vég. Akiben nincs változás. Aki bizonyított foganásával, megtestesülésével, születésével, életével, halálával, feltámadásával, majd Lelkének elküldésével, kiadásával, és örökké tartó uralmával.

Mélyen elbúrjázott kételyekből, félelmekből, kérdésekből, hitetlenségből, keserűségből, keményszívúségből, bosszankodásból, régi szokásokból, függőségekből, a múlt vádlásából, hazugságból, becsapásból, árulásból, visszaélésből, abúzusból, zaklatásból, gúnyolásból, csúfolásból, kihasználásból, testi sértésből, fenyegetésekből, manipulációkból, zsarolásból, haragból, szegyenből, elhuagyatottságból, árvaságból – mindezek eredményeiből szabadít, és gyógyít Krisztus kegyelme most. Megbocsájtjuk és elengedjük a tetteseket, és mint tettesek fogadjuk Isten kegyelmét a Szentlélek erejében.

Hála és dicséret után, megköszönve Istennek és magasztalva az ő nevét hittel, folytatjuk a vele való közösséget, mondhatni közösülést ígéjének igazságával.

Uram köszönjük Lelked erejét, hálát adunk ezekért a szabadításokért. Köszönjük az alkalmat, hogy veled lehetünk; igazán jó, valóságosan dicséretre méltó mindaz amit teszel.

Bened reménykednek a nemzetek. (Róma 10:11, Ézsaiás 28:16, Zsolt 25:3, 2Krónika 20:20)

Ez (Izajás 11) valamikor előre mutató jóslat volt, Izajás vagy Ézsaiás próféta nyelvéről. Számunkra pedig visszatekintő. Ugyanakkor - a második eljövételre nézve - előre tekintő is, de Isten őrizzen attól, hogy a megigazultságból és a visszaköttetésből származtatható újjászületés, és az abból eredő üdvös cselekedetek elhanyagolásában köszöntsön ránk a második eljövétel. Üdvös cselekedet lehet a pusztá hit is. Az igazságába vetett kitartó remény. A fegyelmezett, következetes, kitartó figyelmesség. Előbb-utóbb ez gondolatokat, majd cselekedeteket is szűl. Jelenleg a magukat hívőnek vallók többsége él kényelmes, haszontalan, gyümölcstelen életet.

1Kor 13:12 (ÚRK) – “Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy ismerek majd, ahogy én is megismertettem.”

Az itt megjelenő tükör két dolgot is jelenthet: Isten ígét, a Bibliát. Annyira tökéletes ez az ige, hogy Jézus Krisztus, aki a megtestesült ige, maga is olvasta, idézte, és használta élete során. Valaki egyszer megkérdezte tőle, hogy miért? Miért nem mondott bármi mást, hiszen megtehetette volna, hogy erőt önt bármilyen szóba, és azzal él, az által éri el célját. Jézus azt válaszolta, hogy azért, mert tökéletesen ihletett, és nem volt szükség másra. Tökéletesen kifejezte azt, ami igaz. Jelenti azt is, hogy csak homályosan tudjuk átadni; a látható világra hozni azt, ami belől már készen van a maga teljes pompájában. Az angol King James-ben “through a glass, darkly” szerepel, mármint egy homályos, mocsos üvegen át, vagy annak tükröződésében látjuk azt, ami már készen van, és amit akkor színről színre fogunk látni. Torz tükrön át látunk homályosan. Most.

1János 3:1-3 (ÚRK) – “Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek, és azok is vagyunk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg őt. **Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk őhöz, és meg fogjuk őt látni, amint van.** És akiben megvan ez a reménység iránta, az mind megtisztítja magát, ahogyan ő is tiszta.”

Bibliai nyelven a “*még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk*” azt jelenti, hogy még nem jelent meg láthatóan az, amivé alakulunk. Mai szóhasználatban nyilvánvalóvá lett, hogy őhöz leszünk hasonlókká, mert bennsőkben már azok vagyunk, hiszen azt mondja, hogy amikor megjelenünk, akkor biztosan hasonlatosképpen jelenünk meg: “*De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk őhöz*”. Ennek tényét a továbbiakban alá is húzza Szent Pál Apostol a

második Korintusi levelében. Ismerteti a Korintusi szentekkel, hogy az által jelenünk majd meg dicsőséges szellemmel testben is, hogy a Lélekkel egyetemben átformálódunk. (1Kor 6:17)

2Kor 3:18 (ÚRK) – “Mi pedig az Úr dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal tükrözzük, és az Úr Lelke dicsőségről dicsőségre ugyanarra a képre formál át minket.”

2Kor 3:18 (KAR) – “Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arczzal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.”

Mi pedig – kik újjá vagyunk születve a hitvallásból, és előre elkészített jó cselekedetekben járunk, az által, akiben Isten újjáfogant és vissza fogadott az Istenség (Godhead) közösségébe minket.

(Kolossé 2. fejezet, Róma 10:10, Efézus 2:8-10, 2Péter 1:1-11)

A kiengesztelődés, majd a visszafogadás, a visszakötetés (*a re-ligio*), az újjá-foganás, és ez által **a megigazulásunk már megtörtént a feltámadáskor!** Ez egy nagyon erőteljes kijelentés! Határozottan állítom, hogy aki ezt felfogja, és kinyílik benne eme világosságnak virága, az örök életet talál, csak ebből az egy kinyílaykozatásból.

Hogyha kételkedsz abban, hogy újjá vagy-e születve, vagy nem, akkor bizonyára nem vagy. Még. Hogyha az előre elkészített jó cselekedetknél azt láttad magadról, hogy mész, és teszel valamit, és attól majd újjá születesz, akkor minden bizonnyal nem vagy újjászületve még. Az üdvösségből természetesen fakad jó cselekedet, mely szabadsággal tettetik. Nem valamit valamiért. Üdvös cselekedeteknek hívjuk ezeket, és részét képezik üdvösségünknek, de nem ezek váltanak meg, hanem Jézus áldozata. Egyedül az ő vére képes megtisztítani!

Efézus 2:8-10 (KAR) – “Mert kegyelemből tartattatok meg / kegyelemből van üdvösségetek, hit által; és ez nem töletek van, hanem Isten ajándéka ez. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. Az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Átala a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.”

Magyarul köszönjük meg, hogy jót tehetünk! **“MEGTEHETEM! Mosolyog jó Isten, megtehetem!”**

(ApCsel 16:13-40, János 15:11-21)

- Súlyomfi-Nagy Zoltán: Megtehetem (Tiszadobi emlék)

Mi pedig, az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén ugyanazon ábrázatra elváltozunk dicsőségről dicsőségre, úgy, mint az Úrnak lelkétől. - 2Kor 3:18 (KAR)

Újjá foganásunk a visszavásárlás árán, a megváltás által, már egy kész tény. Visszafordíthatatlan, egyszer és mindenkorra elpecsételt / érvényes valóság, az igazság tükrében. Ennek úgymond elszenvető alanyai voltunk a messiás, a megváltó Jézus egyetlen egy alkalommal bemutatott áldozatának oltárán, és most pedig tanui, tanítványai vagyunk az Egylélek révén önmagunknak. Magunk tiszta, igaz voltának. (Zsid 10:9-18, 1János 2:18-29, 1János 4:1-11, 1János 1:5-10)
Azért mondom, hogy újjá foganásunk, mert az újjá születés részben rajtunk múlik.

Róma 10:10 (ÚRK) –

“Mert szívvel hisszük, hogy megigazulunk, és szájjal teszünk vallást az üdvösségről.”

Róma 10:10 (KAR) –

“Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az idvességre.”

A megigazulásunk időpontja: Jézus feltámadása. (Efézus 2:5-6, Kolossé 3:1, Kolossé 2:12)

Róma 4:25 (ÚRK) – “...hiszünk abban, aki feltámasztotta a halottak közül Jézust, a mi Urunkat, aki halálra adatott bűneinkért, és **feltámasztatott megigazulásunkért.**”

És mivel ez nem csak egy leírt, avagy lejegyzett dolog volt, hanem a mindenség által visszaigazolt katolikus igazság, azaz egyetemes igazság, ezért megvizsgálható és tapasztalható bizonyítéka is kell legyen. És van is. A feltámadott! Aki a megigazulásunk során támadott fel!

(Lukács 24:36-43, János 20:19-29, 1Kor 15:5-8, Róma 5:9-11, Róma 6, Róma 6:12-23)

Meg kell érteni, hogy a megigazultság állapot és nem cselekedet. A megigazultság forrása az igaz cselekedeteknek. Olyan ez mint egy vízforrás. A már kinyert víz, víz, de nem forrása a vízforrásnak. És azt is meg kell érteni, hogy a bűn körülvesz minket, így bűnösök vagyunk, de a lényünk nem bűnös. A mocskok körülvesz, és bemocskolódnak, de nem vagyunk mocskok! És mocskosak sem mindvégig, mert az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől! Az üdvözülés előfeltétele, hogy beismerjük, hogy mocskosak vagyunk. Jézus értünk jött, és megmentett. Sikeres volt a megváltás, ezért nem mondhatjuk tovább magunkról, hogy mocskok vagyunk, és törekednünk kell üdvösségünket kimunkálni, azaz felszínre hozni. Mert belől az már megvan. (Zsid 12:1-29, Lukács 18:9-14, 1János 1:7-8, Filippi 2:12-18)

Az “és feltámasztatott megigazulásunkért” rész, ketté osztja még a teológusokat is, és nagyon felzaklatja a papokat és farizeuszokat. Bűneink, céltévesztésünk és tévelygésünk miatt adatott halálra az, aki bünt nem ismert. Mivel áldozata tökéletes volt, és vére meghozta a kellő kiengesztelést – azaz hatásos és érvényes volt, nem hiábavaló –, elegendő ahhoz, hogy megtisztítson és üdvözítsen. Ezért, amikor benne megigazultunk, vele együtt támadtunk fel. Mármost a feltámadás ténye bizonyítja azt, hogy lényünk lényege, ő benne és ő általa már üdvözült, és ez kész pénznek vehető. Az üdvösség magában foglalja nemcsak a bűnöktől való megszabadítást, hanem azt is, hogy Isten kegyelme által mindvégig megtart bennünket. Jézus vére nem bosszúért kiált, mint Ábelé, hanem kegyelmet és bűnbocsánatot hirdet. (Zsid 12:24)

1Péter 1:23-25 (SZIT) – “Nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születettek újjá Isten élő és örök szava által. Mert: Minden test olyan, mint a fű, a dicsősége, mint a rét virága. Elhervad a fű, s lehull a virága, de az Úr beszéde örökre megmarad. Ez pedig az a tanítás, amelyet hirdettek nektek.”

1Kor 15:17-19 (ÚRK) – “Ha pedig Krisztus nem támadt fel, hiábavaló a ti hitetek, (és) még bűneitekben vagytok. Sőt akkor azok is elvesztek, akik Krisztusban aludtak el. Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.”

Efézus 2:8-9 (KAR) – “Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék”

A megigazulásért és üdvözülésért nem kellett tenni semmit, csak **hinni**. Az üdvösségért pedig, csak azt kell tenni, ami lehet közbe nehezebb még a cselekedetknél is: **hinni**. Miben más az első **hinni**, a másodiktól?

Van egy olyan jó hírem, amire még sokan nem álltok készen! A hitet is megkaptuk ajándékba.

A feltámadás dicsőségének fénye, és annak teli ragyogása meggyőzött minket mindarról, amit a hit magába foglal, és amit ma istenhitnek nevezünk. Üdvözülésünk során, megigazulásunkban meggyőződünk arról, hogy mi, ki, és milyen az igazság. Ennek úgymond elszenvető alanyai voltunk, és ez egy lezárt, örökre elpecsételt ügy. Új és örök szövetségben megörökítve.

Isten világossága nyilvánvalóvá tette számunkra, és könnyedén legyőzött/meggyőzött minket mindenről, ott, Krisztus Jézus testében. A hitnek ez a fajtája az, amiben reménykednünk kell, hogy létezik, ahhoz, hogy ráébredjünk az isten-hitre, a tőle ajándékba kapott hitre, és higgyünk úgy, hogy az üdvösséget eredményezzen. Az Ő hite, Szentlélekben egyetemben a mi hitünk is, egybeolvadjon a földön az üdvösséget szülő hittel. Más az üdvtörténet, és más az üdvözítő történet. Az üdvözítő történetből fakad/ered az üdvtörténet. Az első **hinni**, mindazoknak akik üdvözülnek, egy létrejött valóság. A második **hinni** annak a befogadása. Isten megajándékozott minket isteni hittel. A ő hitével. Nem csak benne való hittel, abban, hogy Ő létezik, hanem a hitnek azzal a tartalmával, amit Ő is hisz. Ahogy, és amit hisz teljes mértékében.

A második **hinni**, az igazság által, az első szeretet útján, eggyé lesz a teljes hittel. Azzal, amit mi ma hitnek mondunk. Ahogy ezt már olvastuk az 1Kor 13:12 és 2Kor 3:18 igeversekből.

Efézus 2:8-9 (SZIT) – “Kegyelemből részesültetek a megváltásban, a hit által, ez tehát nem a magatok érdeme, hanem Isten ajándéka. Nem tetteiteknek köszönhetitek, hogy senki se dicsekedhessék.”

Efézus 2:8-9 (ÚRK) – “Mert kegyelemből nyertetek üdvösséget, hit által, és ez nem tőletek van, Isten ajándéka ez, nem cselekedetekből, hogy senki se dicsekedjék.”

Efézus 2:8-9 (KNB) – “Mert kegyelemből üdvözültetek a hit által. Ez nem tőletek van, hanem Isten ajándéka: nem tettek által, hogy senki se dicsekedjék.”

Efézus 2:8-9 (KJV) – “For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God: Not of works, lest any man should boast.”

Efézus 2:8-9 (RÚF) – “Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.”

1. KEGYELEMBŐL – nem érdemből

2. VAN – VAN! Nem nincs, nem lesz, nem volt, nem 'lesz, akkor ha', hanem VAN!
Az eredeti Görögben ἐστὲ (este) azt jelenti, hogy VAN!

3. ÜDVÖSSÉGÜNK – részünk a megváltásból

4. HIT ÁLTAL – hit a hordozóanyaga, a vivő anyaga üdvösségünknek. Hit által érjük el és aktiváljuk (munkáljuk ki, cselekedjük meg) üdvösségünket. Ez az igazi hitvallás: a cselekedetek.

Róma 1:15-17 (ÚRK) – “Amennyire rajtam áll, kész vagyok nektek is, akik Rómában vagytok, az evangéliumot hirdetni. Mert nem szégyellem azt, hiszen Isten ereje az minden hívő üdvösségére... Mert az Isten igazsága nyilvánul meg abban hitből hitbe, ahogy meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.”

Márk 16:17-18 (ÚRK) – “Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: Az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek föl, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre teszik kezüket, és azok meggyógyulnak.” – Jézus

A nekem adott kegyelem által mondom, hogy ne gondoljon senki többet magáról, mint amennyit kell, hanem józanul gondolkozzék. Mindenki az Istentől neki adott hit mértéke szerint. Mondja Pál apostol a Rómaiakhoz írt levél 12. fejezetében.

Az Isten adta a hit mértékét. Az előzőekben olvasott **Efézus 2:8 SZIT és KNB** fordításokban olvastuk **“a hit”** kifejezést. Kegyelemből üdvözlünk a hit által. Megváltásban részesültünk a hit által. Az üdvözítő hit, a hitnek teljes mértékét magába foglalja. Énnel jobbkor nem is jöhetett volna, a „magába foglalja” kifejezés, mert ez tökéletesen festi azt a képet, hogy a hit idővel növekedik bár, de önmagában már teljes.

Az angol King James-ben is a hit szerepel: “God hath dealt to every man the measure of faith.” Nem “a measure of faith”. Nem egy véletlenszerű, kinek több-kinek kevesebb hitet adott Isten, hanem a hitnek azt a mértékét, amely személyesen, egyénenként mindenkit teljessé tesz. Ebben a teljességben, nincs szükségünk többet gondolni magunkról, mint amennyik vagyunk. Mert elegendőek vagyunk és kedvesek előtte, pont ezért... Ha mégis többet akarunk gondolni, akkor az azt jelzi, hogy még nem értünk el hitünkben arra a pontra, ahol nem gondolunk kevesebbet sem, és próbáljuk hitnek álcázott hitetlenséggel kompenzálni.

Márk 11:22-ben Jézus azt mondja tanítványainak, hogy legyen hitük Istenben. Továbbá kifejti ennek a bizonyos hitnek megnyilvánulását, vagyis a gyakorlatba ültetését.

Márk 11:20-24 (ÚRK) – “Reggel pedig, ahogy elmentek a fügefa mellett, látták, hogy az gyökerestül kiszáradt. Péter visszaemlékezve azt mondta neki: Mester, nézd, a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt! Jézus így válaszolt: Higgyetek Istenben! Mert bizony mondom nektek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: „Kelj fel, és vesd magad a tengerbe!”, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, annak meg is adatik az. Azért mondom nektek: Higgyétek, hogy megnyeritek mindazt, amit könyörgésetekben kértek, és meglesz nektek.”

Érdekes... mintha az amit mondana, és az amit tesz nem egyezne meg... Azt mondja higgyetek Istenben, és higgyétek, hogy mindent amit imában kértek, azt megkapjátok. De amikor ezt a hitet cselekedetekbe önti, akkor az nem úgy néz ki, hogy *„Jaj, Istenem! Könyörögjünk... Magosság mindenható Atyaúrsten! A te végtelen hatalmad és teljes erőd által, kérlek, könyörgöm hozzád, Uram! Légy irgalmas gyenge szolgádon, és légszives tedd tova egy kicsit azt a hegyet, mert bezavar a tájba. Ott a tengerbe majd elfééér... Köszönöm! Ááááámeeeeen.”* Hanem ezt a következőképpen tanítja nekünk: mondd ennek a hegynek: „Kelj fel, és vesd magad a tengerbe!” és szívedben ne kételkedj, és megtörténik.

Ez egy nagyon mély és izgalmas téma. Fogok róla részletesen beszélni, tanítani, és tapasztalatot nyújtani. Itt az ideje annak, hogy igazi hívőkké legyünk műnk es. Nagy vita van a Márk 11:22 körül, mert tükör fordításban úgy hangozhat “Legyen isten-hitetek.” Higgyetek úgy, mint Isten. Higgyetek úgy, mint én. És akkor minden amit kértek, az meg lesz. Ez teljesen össze is fér, és logikus a szöveggörnyezet alapján, hiszen amivel folytatja ezt a mondatot, az igencsak megalapozza, hogy ez lenne az igazi helyes fordítás, az ihletett értelmezés. Akkor viszont a Károli fordítás ferdít. De nem csak az, hanem a King James, a Káldi-Neovulgáta, a Szent István Társulati Biblia, a Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája, és szinte mindenik. Ami azért már sok lenne.

Megtörténik, hogy egy-egy rövid igeszakasz fordításonként, a fogalmazás és szöveggörnyezet végett mást (is) mond. Mindig érdemes a kényes részeket 2-3 nyelven, 2-3 fordításban és az eredeti göröggel vagy héberrel is összevetni, ahhoz, hogy megkapjuk az ihletett értelmét, az igazságot. Magyarul a Károli (KAR vagy HUNK) a személyes kedvencem. Az archaikus nyelvezetét az elején azért szerettem, mert rákényszerített, hogy lassan, és figyelmesebben olvassak. Mára már a fogalmazás módjába is beleszerettem, és nem vagyok hajlandó máshova megtérni. Az Újonnan Revidiált Károli (ÚRK) fordítást jó munkának tartom. Köszönet érte a Veritas Kiadónak. Ez segít a mai nyelvjárás folyékonyágában olvasni Károli megfogalmazásait.

Márk 11:22 (ÚRK) – “Higgyetek Istenben! Mert bizony mondom nektek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: „Kelj fel, és vesd magad a tengerbe!”, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, annak meg is adatik az.”

Egyértelmű, hogy a példázatban szinte egy lehetetlenséget mond. Ezzel fejezi ki, hogy bármit kérünk imádságban, hogyha hisszük, hogy megkaptuk, akkor úgy is lesz. Ugyanakkor egy konkrét példa alapján mutat példát, vagyis akkor tanít erről, amikor ő gyakorlatba ültette azt, amiről tanít.

És nem azt mondja, hogy ezt csak ő teheti meg. Itt is azt mondja mint más helyeken az igében, hogy kövessük és utánozzuk őt. Csakhogy Jézus is úgy hitt, hogy Istenben hitt elsősorban. Kifejtjük és egyensúlyozzuk ezt a részt majd a jövőben. Először értsük meg az üdvözülést és az üdvösséget. A megváltás és az üdvösség közötti különbséget. A megigazítás (igazzá tétel, igazzá nyilvánítás) és a megigazultság közötti különbséget. Nem is annyira a különbséget, mint azt, hogy melyik miaz. Miben áll, és mit eredményez, ha meghalljuk, ha megértjük.

Róma 10:17 (SZIT) – “A hit tehát hallásból fakad, a hallás pedig Krisztus tanításából.”

Róma 10:17 (STL) – “A hit alapja a hallás, a Krisztusra vonatkozó beszéd meghallása.”

Róma 10:17 (KAR) – “... a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által.”

A hit megértésből (meghallásból) van, a megértés pedig Krisztus egyenes beszédéből.

Efézus 2:8-9 (ÚRK) – “Mert kegyelemből nyertetek üdvösséget, hit által, és ez nem tőletek van, Isten ajándéka ez, nem cselekedetekből, hogy senki se dicsekedjék.”

Ne feledjük mindazt amit eddig olvastunk! Most kiegyensúlyozom a végtelen kegyelmet hittel. A meggyőződésekből fakadó cselekedetekkel (hitvallással), és azok szükségességével.

Ezek részét képezik a megváltásunknak... nem tudom miért ne élnénk velük. Egyedül a kapzsiság, és a büszkeség az ami meglophat minket ezektől. A hitetlenség és a bizalmatlanság pedig a lehetőségét is kizárja az üdvös cselekedeteknek. Mikor nincs tiszta istenismeretünk, akkor azt gondoljuk, hogy azzal, hogy adok, azzal nekem kevesebb lesz. A buta ember hiszi csak azt, hogy azzal, hogy elvet egy magot, azzal neki kevesebb magja lesz, abból a fajtából. Ebben a tévhitben vannak a pénzimádók, a Mammon szolgái. Holott Isten királyságában, a mennyei országban, ami az ő uralkodásának rendszere, és működési elve (törvényszerűsége) ez pont ellenkezőleg van. Adni = még többet kapni abból amit adunk. Ha nem adunk, azzal is adunk: nem adást. És azt aratjuk majd le. Sokszor nem a gazdagok igazán a Mammon szolgái, hanem a szegények. Ők sokkal többre tartják a pénzt, mint a gazdagok egy része. A gazdagok között is sok van, aki nem gazda a vagyona felett, hanem a vagyona a gazda az úgymond gazdag felett. Az a vagyonos ember, aki nem tud adni Isten akarata szerint, az Ő királyságának terjedéséért, az evangéliom ügyéért, és aki a munkásait is kizsákmányolja és becsapja, az hiába gyűjt magának és családjának, mert elkárhozik. Az a “hívő”, amelyik családját nem tudja eltartani, az rosszabb mint egy hitetlen!

1Tim 5:8 (ÚRK) – “Ha pedig valaki az övéinek és főleg háza népének nem viseli gondját, az megtagadta a hitet, és rosszabb a hitetlennél.”

A világ azt gondolja, hogy van üdvös cselekedete azoknak is, akik nem fogadták el a megváltást. Szerintem nincs, mert abban mindig van számítás. Vagy előre- vagy visszafele nézve. Valamit valamiért tesznek, nem szabadon. Nem szeretetből, vagy nem azért mert Isten mondta és kész,

hanem egy vétket (vagy többet) próbálnak jóvá tenni, de nem térnek meg, hanem tudják, hogy tovább folytatják majd azokat, és azért tesznek jót is, hogy legyen a lelkiismeretüknek KUSS-parancs, amikor szükség lesz majd rá. Az ilyen emberektől teher bármit is elfogadni, és nagyobb áldás nekik elvenni tőlük az adományt. Adni azért jobb mint kapni, mert azt jelenti, hogy van amiből, és a testvérszeretet, vagy az engedelmesség gyakorlása örömmel és békével tölt el.

Jakab 2:26 (ÚRK) – “Mert amint halott a test lélek nélkül, úgy halott a hit is cselekedetek nélkül.”

Isten igazsága vagyunk Jézus Krisztusban! (2Kor 5:21) Megkönnyítjük és széppé tesszük földi életünket, amikor a bennső igazságra tettel válaszolunk, akkor is mikor az vízre lépés. Az engedelmesség az egyik legnagyobb áldásokkal járó áldozat. Beengedni elménkbe azt, amit ott nem fogunk fel, és nem értünk meg, de megcselekszünk... szószerint eszméletlen következményekkel jár. Még hogyha “csak egy béke”, és egy tehertől való megszabadulás is az elsőre! De idővel lehetetlen, hogy ne sokszorozódjanak ebben az életben is (a földi élet során) a dolgok. Nem csak a mennyekbe gyűjtjük adakozás által a kincseket! Jézus szerint. (Mk 10:29-30)

Máté 19:16-30 (ÚRK) – “Egyszer odament hozzá egy ember, és azt mondta neki: Mester, mi jót cselekedjem, hogy elnyerjem az örök életet? Ő pedig így felelt: Miért kérdezel engem a jó felől? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat. De ő tovább kérdezett: Melyeket? Jézus pedig azt mondta: Ne gyilkolj, ne légy szemérmetlen, ne lopj, ne tégy hamis tanúbizonyságot, tiszteld atyádat és anyádat, és szeresd felebarátodat, mint önmagadat. Az ifjú azt mondta: Mindezeket megtartottam, mi fogyatkozás van még bennem? Jézus így válaszolt: Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el a vagyonedat, és oszd szét a szegények között, és kincsed lesz a mennyben. Azután jöjj, és kövess engem. Az ifjú pedig e beszéd hallatára megszorodva elment, mert nagy vagyona volt. Jézus pedig azt mondta tanítványainak: Bizony mondom nektek, hogy a gazdag nehezen jut be a mennyek országába. Sőt azt mondom: könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni. A tanítványok ennek hallatán nagyon megdöbbenek, és azt kérdezték: Akkor kicsoda üdvözülhet? Jézus pedig rájuk tekintett, és azt mondta nekik: Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges. Akkor megszólalt Péter, és azt mondta: Íme, mi elhagyunk mindent, és követtünk téged. Mi lesz hát velünk? Jézus pedig azt mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjáteremtett világban, amikor majd az Emberfia dicső királyi trónjára ül, ti is tizenkét királyi trónra ültök, és ítéletek Izráel tizenkét nemzetségét. És mindaz, aki elhagyta házait, fiú- vagy nőtestvéreit vagy atyját, anyját, feleségét vagy gyermekeit vagy szántóföldjeit énérétem, százannyit kap majd helyette, és örök életet nyer örökségül. Sok elsőből lesz utolsó, és sok utolsóból első.”

Máté azzal fejezi ki, hogy a százannyi ebben az életben lesz, hogy azt mondja “helyette”. Közben Márk és Lukács kifejezetten megjegyzi, hogy a százszorozódás az ebben az életben is, és az örök életben is érvényesülni fog. Máté vámszedőként lehet megelegette a pénzt ebben az életben, és ő csak az eljövendőre koncentrált inkább. Ezért nála kimaradt a pontosítás.

Márk 10:30 (ÚRK) – “...százannyit most ebben az időben, házakat, fiútestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövő világra pedig örök életet.” Üldözésekkel együtt. Olyannyira biztos a többszöröződés, hogy azokkal már biztos üldöztetések, irigyek is járnak. Lukács nem említi az irigyeket, az üldöztetéseket.

Lukács 18:29-30 (ÚRK) – “Ő pedig azt mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy senki sincs, aki elhagyta házat vagy szüleit vagy testvéreit vagy feleségét vagy gyermekeit az Isten országáért, és ne kapna sokszorta többet ebben az időben, a jövő világra pedig örök életet.”

ApCsel 16:30-31 (KAR) – “Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy üdvözüljek?
Ők pedig mondának: Higyj az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te háznép!”

Csak az üdvözítőbe vetett hit üdvözítő hit! De számíthatunk arra (sőt számítsunk), hogy Isten megajándékozza az őt keresőket. Az ő akaratát keresőket, akik engedelmeskednek is annak. És minden áldozathozatalon keresztül áldásait közvetíti. Mikor neki adunk valamit, akkor számíthatunk a sokszorozásra, és a helyzet javulására, a rend és a béke helyreállítására.

Jézus megmutatja, hogy az üdvösség nem a törvénytartásból áll, hanem abból, hogy az ember szívét teljesen Istennek szenteli és követi őt. A köszöntés, amivel ez a gazdag ember köszöntötte Jézust, már sokat elárul az ő szívéről. **Máté 19:16-17 (KAR)** – “És ímé hozzá jöven egy ember, monda néki: Jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek? Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.” Jézus megérezte, hogy a „Jó mester” megszólítás mögött rejteni próbál valamit. Nem arról van szó, hogy Jézust követni csak szegényen lehet. Sőt. Az ige azt mondja, hogy Ő szegénnyé lett, hogy mi meggazdagodjunk. (2Kor 8:9) Arról van szó, hogy ahol a kincsünk, ott a szívünk is. Őt követni teljes szívvel lehet.

Máté 6:21 és 6:24 (SZIT) – “Ahol a kincsed, ott a szíved is. Senki sem szolgálhat két úrnak: vagy gyűlöli az egyiket, a másikat pedig szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok az Istennek is, a Mammonnak is.”

Mindezzel a jó hírrel együtt, akár még ezeknek előzőleges ismeretével is, biztosítalak, hogy a felszínét sem ismered még az Isten szeretetének, amelyet az Ő igéjében is kinyilvánított irántunk.

1Kor 2:9-10 (ÚRK) – “Amint meg van írva: Amiket szem nem látott, fül nem hallott, és emberi szív meg sem gondolt, azt készítette el Isten az őt szeretőknek. Nekünk azonban Isten kijelentette a Lélek által, mert a Lélek mindent vizsgál, még az Isten mélységeit is.”

Sokat kell táplálkoznunk ebből a világosságból, amíg kinyilatkoztatott ismeretünk, és bennsőséges tudásunk lesz, hogy részletesen átéljük Isten szerelmét, amelyet az igében közöl velünk. Igéje által közli, amit valóságosan megéljük a hétköznapiakban, még ebben az életben.

A szeretet ismereten alapszik. Nem egy jó érzés (kinek milyen), amit fenntartunk valaki iránt, és ráerőltetjük, mondván, hogy az bizony a szeretet; “mert én úgy érzem”. Hiába érzel bármit, ha nem ismered a másikat, hogy igazán szerethesd – különösen, ha önmagadat sem ismered, és csak egyik napot a másik után akarod letudni, átélve néhány, jónak vélt, közhelyes cselekedetet.

Ahhoz, hogy ezt megtapasztalhasd, ne kételkedj az evangéliumban. Ne kételkedj abban, hogy meg vagy igazítva, szent és tökéletes vagy, és mélyen szeretve minden pillanatban. Ne hidd azt sem, hogy meg kell felelned egy hatalmas elváráslistának, amelynek teljesítése után majd azt mondjuk: “10-es, most már szeretve érezheted magad, és ettől lettél értékes. De amint ezt abbahagyod, kezdheted előlről – a nyomorúságot persze ki nem hagyva!”

Elég vagy.

Jézusba vetett hittel több, mint elégséges.

Megvizsgálható, azaz tapasztalati szinten még nem éled a teljes igazság valóságát, az ige tükréből elváltozva az ő dicsőségére, mert alig csak most kezded elméd megújítását Isten élő igéje szerint... És lehet, még a világhoz szabad magadat.

Megvizsgálható, vagyis tapasztalati, megtestesült szinten még nem éled az igazság valóságát, az ige tükréből elváltozva. Ez akkor történik, amikor megújítjuk elménket Isten élő igéje szerint, és nem szabjuk magunkat a világhoz. Ehhez azonban kell egy kis bátorság. Keresztelő János idejétől fogva azok ragadták el a mennyek országát akik határozottan, szinte erőszakosan ragaszkodtak hozzá, bízva Istenben, hogy ő nagyobb minden halandó akadálnál, és Ő ellátja azok baját, és gondoskodik rólunk. A mennyek országa Isten királyságát, vagyis uralkodását és annak működését jelenti. Mikor ténylegesen ebben kezdesz mozogni, akkor ezt támadni fogják.

Zsid 11:33 (ÚRK) – “Ezek hit által ... ígéreteket nyertek el, oroslánok száját tömték be...”

Jelenleg egy olyan kép lehet benned, hogy ez vallás(os) dolog. Amit esetleg a nyűéjdzses kollégák támadnak. Azzal is támadják, hogyha felkínálnak egy „jobb” alternatívát. Az, hogy manifesztálódhat, és manifesztálódik is, (magyarul megjelenik) mindez, az már nyűéjdzses duma, ezt pedig a vallásosak támadják majd. Főleg, mikor a dolgok megnyílvánúlnak. Ha még az erő is meglátszik, akkor végképp. Szóval a vallást támadja a New Age, és a New Age-t a vallás, de mind a kettőt támogatja a politika, mert szavazók bőven vannak itt is, ott is, ugyanannak a fának mindkét ágán. Itt a világon létező összes irányzat közül a harmadik irányzat is: a politika. Ez is támadni fog. Minden ateista, humanista, tudományhívő, természetimádó úgyis bele esik valamelyikbe a három közül. Valójában csak két támadó irányzat van, mert az első kettő ugyanannak a fának 2 ága. Látszólagos szöges ellentétek(nek tűnnek).

Máté 8:19-20 (ÚRK) – “Ekkor egy írástudó ment hozzá, és azt mondta neki: Mester, követlek téged, akárhova mégy. Jézus így felelt: A rókáknak van barlangjuk és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.” És mint kiderült, végül nem követte őt ez a buzgó.

A rókák a vallásos, vagy más spirituális vezetők, akik ravaszkodnak az emberekkel. A madarak azok akik menteseknek állítják be magukat minden lelki/szellemi hablatytól, és csak az első égis szállnak, vagyis foglalkoznak mindennel ami a földön történik. Még felül is vigyázzák azokat. Ezeknek van menedékük. Van ahol befogadják őket. Van ahol igazolják őket. Van ahol egyetértő közvéleménnyel elfogadják, sőt támogatják is őket. Van egy kialakított világi helyük a földön, ahol nem vitatja őket senki sem. Ellenben Jézussal és az őt követőkkel.

De valahogy Isten annyira csodálatos és csodálatra méltó, hogy még ezzel együtt is megéri, és a legszebb élet Jézus követésében van. Isten akaratában járni olyan, mint a madárnak szabadon szállni. Egyáltalán nem olyan mint amire a templom tanított, vagy amilyen hamis önmegvalósító, és elérhetetlen hazug célokat tűzött elé a nyűéjdzs. Isten ígéretei, amelyeket hit által megtapasztalhatsz, sokkal erőteljesebbek és magasztosabbak, mint egy Tantra, a Kundalini vagy akármelyik Nirvána. Ezek olcsó, és azután meg drága szórakozások.

Isten akarata számodra az ami a bennsődnek a legjobban tetszik, amiben kiteljesedsz és Krisztus öröme a te erősséged aközben. Nem egy könnyű út! De mégis a legjobb. Ezt tudni fogod minden nehézség ellenére. Ha igazán beleszeretsz akkor nehezebb lesz nem szembenézni a nehézségekkel, mint szembenézni a nehézségekkel. Az élet értelme maga az élet. Az élet pedig Jézus Krisztus. (Jn 17:3, 1Jn 5:19-21) Csak ne engedd, hogy azok akik miatt káromolhatnád jogosan is az Isten nevét (Róma 2:24), azok becsapjanak és elvegyék tőled a legértékesebbet, csak azért mert elmondásuk szerint és formailag ők is jézusosdít játszanak. Hagyd temessék el a halottak a halottaikat, és üldözzenek amikor házakat, földeket, családot, helyreállítást és minden olyan áldást kapsz Istentől amivel nem jár bánat, csak üldöztetés.

Péld 10:22 (KNB) – “Az Úr áldása gazdagságot szerez, és nem jár azzal együtt a nyomorúság.”

Péld 10:22 (KAR) – “Az Úrnak áldása, az gazdagít meg, és azzal semmi nem szerez bánatást.”

Példabeszédek 10:22 (ÚRK) – “Az Úr áldása meggazdagít; és nem jár vele bánat.”

Az Úr áldása gazdaggá tesz. Ez a fajta gazdagság, amit Ő szerez neked, azáltal, hogy a mennyek országát szolgálod vele elsősorban. Ez nem hoz magával fölösleges terheket. Ha a vagyon szerzés a mennyei királyság vezetése szerint történik, és megadod Istennek elsősorban az ő részét, akkor a bánat, ami általában a gazdagsággal jár, az így elmarad.

Máté 6:33 (ÚRK) – “Hanem keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és ezek mind ráadásul megadatnak nektek.”

Máté 6:33 (KNB) – “Ti keressétek először az Isten országát és annak igazságát, és mindezt megkapjátok hozzá.”

Isten országát keresve, rengeteg (szó szerint rengeteg) dologra lelhetünk. Nagyon sok dologra, ami pénzen nem vehető meg. Ráadásul minden anyagi szükségletünk is kielégül, de nem akárhogyan. Nem ugyanolyan lesz az a cipő, az a gépjármű, az a ház, az az üzlet, az az ajándék, amely Isten országának és az ő igazságának vezetésében jut hozzánk, mint a világi módon megszerzett vagyon. Mindennek csak akkor van értelme, ha egy célt szolgál – még neked is.

Azok a dolgok, amelyek a mennyek országának rendszere szerint jönnek, és Isten igazságából származnak, mások lesznek, mint bármely más fizikai szerzemény. Nemhogy bánat nem jár velük, de még örömet is hoznak – igazi, hosszan tartó örömet. Mert ezeket a dolgokat felhasználod életed céljának megvalósításában, és Isten igazságáról tesznek majd bizonyosságot mindenki előtt.

Pénzsel igenis lehet örömet vásárolni. Igazi örömet is, rövidet is, hamis örömet is, és bánatot is. A pénz egy szolga és egy eszköz. És a pénz mindenre válaszol!

“pénzért lehet mindezt megszerezni.” – írja a Prédikátor könyvében a 10. fejezet 16. versében. Az angol King James fordítás azt mondja “money answereth all things”. Az New International Version pedig így szól: “A feast is made for laughter, wine makes life merry, and money is the answer for everything.” – Ez itt azt mondja, hogy az előzőekre pénz kell, ami mindenre válaszol.

A pénz valóban mindenre válaszol. A kérdés általában csak az, hogy „mennyi?”. De nem minden pénz kérdése! – teszem hozzá. A pénz mindenre, ami pénz kérdése, arra mindenre válaszol. Abba, ami nem tett fel kérdést a pénznek, abba nem tud beleszólni.

Máté 6:33 (KAR) – “Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.”

Aki keres talál! Mondom aki KERES, az talál. Mindig!

Aki keres! Az talál.

Keresni, keríteni, tudni kell! ○ ← így néz ki az, ami kerek. () ^ ∪ ⊕

Keresni kell, mert ami kerek és körbe megy, az mindig találkozik valahol.

Attól függ, hogy mekkorát keresel. Ha nagyot is keresel, és gyorsan is akarod, tönkre fog tenni. Először kerítsd be jól! Hogy tudd megtartani majd. És azzal, hogy a kerítés ideje alatt megismered, az által fogsz tudni gazdálkodni is majd fölötte, anélkül, hogy ez a viszony megforduljon. És nem jár bánat veled.

1Tim 6:9-10 (ÚRK) – “Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe meg csapdába és sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek csak pusztulásba és romlásba döntenek az embereket. Mert minden rossznak gyökere a pénz szeretete, amely után sóvárogva némelyek eltévelyedtek a hittől, és sok gyötrelmet szereznek maguknak.”

1Tim 6:9-10 (KAR) – “A kik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértetbe meg törbe és sok esztelen és káros kívánságba esnek, melyek az embereket veszedelembe és romlásba merítik. Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogván némelyek eltévelyedtek a hittől, és magokat általszegeztek sok fájdalommal.”

Péld 28:20 (KAR) – “A hívő ember bővelkedik áldásokkal; de a ki hirtelen akar gazdagulni, büntetlen nem marad.” **(KNB)** – “A becsületes embert bőséges áldás kíséri, aki azonban siet meggazdagodni, nem marad büntetlen.” **(RUF)** – “A megbízható ember bőven kap áldást, de aki gyorsan akar meggazdagodni, nem marad büntetlenül.” **(SZIT)** – “A szilárd férfiú bőséges áldást kap, aki a gazdagságot hajszolja, nem marad büntetlen.”

Példabesz 20:21 (KNB) – “Az örökséget, amelyet eleinte siettetnek, azt a végén nem áldják.” **(SZIT)** – “Ha kezdetben hajszoltad a vagyont, a végén majd nem lesz rajta áldás.” **(RUF)** – “Az előre kikövetelt örökségen végül is nem lesz áldás.” **(KAR)** – “A mely örökséget először siettetnek, annak vége meg nem áldatik.”

Péld 23:4 (KAR) – “Ne fáraszd magadat ebben, hogy meggazdagulj;
ez ilyen testi eszességedtől szünjél meg.”

Márk 4:28 (ÚRK) – “Mert magától terem a föld...” Magától és magától is.

Akinek van szeme lássa, és akinek van füle hallja!

Krisztus Jézus áldozata által vissza lettünk állítva az édeni állapotra.

Lapozzunk vissza egészen a Genézisig (a teremtés könyvéig). Harmadik fejezetből a 16-17 rész:

“Az asszonynak monda: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szűlsz magzatokat; és epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik te rajtad.

Az embernek pedig monda: Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettél arról a fáról, a melyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: **Átkozott legyen a föld te miattad, fáradságos (izzadságos / veritékes) munkával élj belőle életednek minden napjaiban.**”

Péld 23:4 (KAR) – “Ne fáraszd magadat ebben, hogy meggazdagulj;
ez ilyen testi eszességedtől szünjél meg.”

A “ne fáraszd magadat” azt jelenti, hogy ne törődj becstelen gondolkodással. Nem azt kell elferdíteni, ami ide van írva, hanem meglátni azt* ami (még) ide van írva. * Az újszövetség fényében
A testi gondolkodásból szünjél meg!

Róma 5:12-21 részlet - Miképpen egy ember által jött a világba a bűn, és a bűn által a halál, és a halál minden emberre elhatott, mivelhogy (általa) mindenki vétkezett, azonképpen egynek igazsága által minden emberre elhatott az életnek megigazulása, hogy a kegyelem uralkodjék!!!

Márk 22:44 (KAR) – “az ő verítéke olyan vala, mint a nagy vércseppek, melyek a földre hullanak.”

A fenti esemény a Gecsemáné-kertben történt, amikor Jézus vérrel verítékezett. A megváltás magába foglalta minden átok alól való felszabadításunkat, felmentésünket. Mindennek. Ádámtól kezdve az összes bűnnek terhét kiegyenlítette. Ezért hívják Jézust, az Emberfiát az utolsó Ádámnak. Az Emberfia pedig azt jelenti, azon felül, hogy embertől (asszonytól; szüztől) született, hogy az emberekért született. Az Emberfia az, aki az emberekért, a mi megmentésünkért jött ide.

Ránk, akik hiszünk az evangéliomban, már nem vonatkozik az édeni átok, csak az édeni áldásos állapot. Közénk, akik hiszünk az evangéliomban, elérkezett már a mennyek országa. (Máté 4:17) Minden vereség, minden átok, Jézussal a keresztfára lett szögezve. Vele együtt énis, az ő emberem, megfeszítettet, és élek, de már nem én, hanem Ő, énbennem. Ezért ha magamat átkozottnak gondolnám, Jézust tenném átkozottá. Az édeni állapotban a mennyek országának igazgatása teljesen érvényben volt, és az alatt az ember nem embertelen munkával és rabszolgaságban élte életét, hanem Istennel örömteli folyamatos közösségben (koinonia). Ugyanúgy, mint mi, akik a mennyek országának igazgatása szerint gondolkodunk. Akik felhagytunk a materiális, korlátozott mentalitással (gondolkodásmóddal). Akik megszűntünk az ilyen testi eszességedtől, és kihasználva (élve, nem visszaélve) a vetés aratás törvényszerűségét, természetfeletti úton bőségben élünk, az édeni norma szerint. (János 10:10)

Zsoltárok 35:27-28 (RUF) – “Ujjongjanak, örüljenek, akik igazamat kívánják! Beszéljék mindenkor, hogy nagy az ÚR, aki szolgája javát akarja! Nyelvem hirdeti igazságodat és dicséretedet mindennap.”

Zsoltárok 35:27 (EFO) – “De örüljenek és vigadjanak, akik javamat kívánják! Mondják: 'Milyen hatalmas az Örökkévaló! Bizony, örül szolgálai sikerének!’”

Az angol King James azt mondja “the Lord hath pleasure in the prosperity of his servant.” Ami azt jelenti, hogy magasztaltassék az Úr, aki szolgájának bőségében / sikerében / javában gyönyörködik, avagy annak örvend / abban leli örömét.

Amikor ebben (nagy nehezen) elkezdünk hinni, nem szabad engedni a Sátán hazugságainak és vádlásainak. Fog támadni olyan képekkel, amilyen módon nem fogunk gazdálkodni a gazdagság felett, de azért, hogy meggátoljon, megpróbál meggyőzni majd arról, hogy milyen rosszak leszünk. És felhossa a környezetünkből a többi vesztést, a többi szegény gondolkodásu embert, akik majd jól egyetértenek képzeletünkben azzal, hogy az örök lúzerség a sorsunk, “de legalább mi nem vagyunk olyanok mint amaz ott ne...”

Lukács 18:9-14 (ÚRK) – “Némelyeknek pedig, akik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe vették, ezt a példázatot is mondta Jézus: ‘Két ember ment fel a templomba imádkozni, az egyik farizeus, a másik vámszedő. A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, igazságtalan, parázna vagy olyan, mint ez a vámszedő is itt ne. Böjtölök kétszer egy héten, tizedet adok mindenből,

mindenből, amit szereztem (ÉN SZEREZTEM!!!). A vámszedő pedig távol állva még a szemét sem akarta az égre emelni, hanem mellét verve ezt mondta: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek! Mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz, mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.”

5Mózes 8:17-19 – “Nem mondhatod hát azt a szívedben: Az én hatalmam és kezem ereje szerezte nekem e gazdagságot. Hanem emlékezz arra, hogy az Úr, a te Istened ad neked erőt a gazdagság megszerzésére, hogy megerősítse szövetségét, amelyre esküt tett atyáidnak, ahogy az ma is van. Ha pedig teljesen megfeledekszel az Úrról, a te Istenedről, és más isteneket követsz, és azoknak szolgálatsz, és azok előtt borulsz le, bizonyosságot teszek e mai napon ellenetek, hogy végképp elvesztek.” (Zsolt 16:4)

2Tim 3:16 (ÚRK) – “A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre,”

Márk 4:28 (ÚRK) – “...magától terem a föld, először zsenge szárat, azután kalászt, majd érett szemet a kalászban.”

Azt mondja Jézus, hogy a föld magától terem. Isten igéje is mag. Szívünk és elménk pedig a föld. Azzal, hogy befogadod (elülteted) az igazság magvakat elmédbe, és gondozod őket a szívedben, termésre számíthatsz. Ugyanakkor elmondja, hogy először zsenge szárat, azután kalászt, majd csak azután érett szemet is a kalászban. Ez utóbbi a többszöröződés ideje. Időbe telik, de ez az idő nem hiába van, hanem azért, hogy a termést megtartó részekben is fejlődjünk ki. A szár legyen szálas, a kalász pedig tartsa meg a magot.

2Kor 8:9 – “Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.”

A szövegkörnyezetben nem lelki javakról, vagy szellemi gazdagságról van szó. Még csak nem is mindenki magán vagyonáról, hanem pénz adományról. Pál apostol jól ismerte az írásokat, amelyekből tanította a gyülekezeteket a Szentlélek vezetésében.

1Mózes 12:2 (KAR) – “És nagy nemzetté teszlek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszesz.”

Áldottak vagyunk, hogy áldás legyünk. Áldottabbak leszünk, hogy még nagyobb áldás legyünk.

Jézus egyik példázatában, amelyikben magáról beszélt azt hagyta hátra nekünk, hogy kereskedjünk és foglalkozzunk (foglaljunk, foglalatoskodjunk, dolgozzunk), amíg visszajön.

Lukács 19:12 (KAR) – “Monda azért: Egy nemes ember elméne messze tartományba, hogy országot vegyen magának, aztán visszatérjen. Előszólítván azért tíz szolgáját, ada nékik tíz gírat, és monda nékik: Kereskedjete, míg megjövök.”

A Bibliában közel ötször annyi igevers szól a pénzről vagy az anyagi javakról, mint az imáról. Körülbelül 2,350 vers tárgyalja a pénzt és az anyagi javakat, míg nagyjából 500 vers szól az imáról. Jézus 38 példázatából 16 foglalkozik a pénzzel és az anyagi javakkal. Ez 2/5 rész, 40%. Összes lejegyzett beszédének pedig 15%-a érinti ezeket a témákat.

Sok beszéd szegénység... **Példabeszédek 14:23-24 (KAR)** – “Minden munkából nyereség lesz; de az ajkaknak beszédéből csak szűkölködés. A bölcseknek ékességük az ő gazdagságuk; a tudatlanok bolondsága pedig csak bolondság.”

Egy ima időből 5x annyi munka időt kell csinálni! *Folytatjuk majd a pénzügyi tanításokat...*

Visszatérve a megigazultsághoz és a hithez: Jézus nagyon tisztán kijelenti és meghatározza, hogy milyen jelek és tettek követik azokat, akik hisznek. Ha valódi hitet kaptunk, amit ajándékba kaptunk a mennyei Atyától, akkor azt annak teljes mértékében kaptuk meg. Ez a hit nem akármilyen hit, hanem ugyanaz a hit, amely Jézusban is volt, amikor itt járt. Az Ő hitéről pedig láttuk, hogy cselekvő hit volt, hiszen hitének vallását tettek képezték.

Az őszinte, hiteles beszéd is beszámítható tetteknek. Sőt, Ábrahám esetéből azt is látjuk, hogy a kitartó reményt és a kitartó hitet – különösen a nehezebben megvalósuló dolgok esetén, amelyek nem csak tőlünk függenek – Isten igazságnak számítja be nekünk, még akkor is, ha ez csak pusztán hit. Ábrahám hitte, hogy nemzetek atyja lesz, Isten ígérete szerint. És ez volt életfeladata. Ez irányba kellett cselekedni is, de élete során csupán Izsák fiát láthatta megszületni, mert időközben meghalt. Tehát megtette azt, hogy hitt és annak megvalósításának első lépését, amely aztán távollétében tovább alakult és beteljesedett.

Nagyon eltértem a mai üzenettől, és most látom, hogy a megigazultságról, a hitre jutásról, valamint a kapott hit hasznosításáról és anyagi megnyilvánulásáról hetekig tudnék beszélni, igeversről igeversre evezve. De most visszakanyarodok az eredeti üzenethez, és a későbbiekben jövök egy tanítással „A hit, amely ő általa van” címmel.

Minden üzenetemben a megigazultság, a megtérés, az első szeretet, a testi-lelki-szellemi egészség, a démonoktól való szabadulás / szabadság, az anyagi jólét, a bőség és az adakozás, a siker, az erő, valamint a természetfeletti és a szellemi tekintély elemei is megjelennek. Nem lesz egyetlen tanításom sem, amely által ne lehetne 2 kiló pityókával többet tenni le az asztalra, vagy 4 kilóval többet ültetni el. Health-wealth prícser, aka. prosperity pricsőr. Az okosok azt mondják, hogy ez jobb mint a betegség, nyomor és a szegénység hírnöke. Lehet énis az vagyok.

Tíz éve csodálatos módon újjászületett keresztyénként látom, hogy sokan, akik azt hiszik, hogy hisznek, nem tudják még, hogy mi a hit. A hitnek van egy alapja. Amíg az a köszikla nincs meg, addig az csak emberi hit, nem Isten-hit. Hiába a sok tudás, a rengeteg jó élmény vagy a siker. Hiába a szép, emberi élethez kapcsolódó emlékek és egyéb értékek, vagy a jó erkölcs. Mindezekkel együtt, Krisztus megvallása nélkül, a legelső „jó ember” leszel a gyehennában.

Ezt lassan Európa jólétében fürdő lakossága is kezdi belátni, mert olyan dolgok ütötték fel a fejüket, amelyek meggyőzik őket arról, hogy valami mégis hiányzik. Pedig Isten végig ott volt, és próbált vezetni szép szóval is, de...

Zsoltárok 32:9 (KAR) – “Ne legyetek okatlanok, mint a ló, mint az öszvér, a melyeknek kantárral és zabolával kell szorítani az állát, mert (másképpen) nem közelít hozzád.”

Sokakat látok, hogy még ígyis rövid időre állnak oda csak, ahová kellene, mikor már nagyon fáj, de amint kicsit is enyhülnek a dolgok, rögvest visszaállnak a régi kerékvágásba. Engem ez csak még inkább biztat arra, hogy nagy szükség van rá(m), hogy munkásokat kérjünk az aratásba.

Mert a teljes igazság az, hogy a búza is megvan érve már sokakban... de magát nem aratja le. A sarlót valakinek meg kell fogni. Magától nem őrlődik finom lisztté, és kenyérré sem változik csak úgy. Ez kemény munka. Az eredménye viszont, az íze, minden odaadást megér.

Lezárásképpen: a Róma 4:25 alapján hazugság azt állítani, hogy Jézus azért támadt fel, hogy te majd egyszer, talán, ha megigazulsz. Az igazság az, hogy Ő azért támadt fel, mert te már megigazultál. Csak azért tud és fog az üdvözítő történet egy napon mélyrehatóan igaznak hangzani számodra, mert a lényednek egy része, a leglényegesebb részed, már igaz. (Róma 8:30)

Lényegében a lényed lényege, vagyis a Lélek, a pneuma, már igaz. Azonban a pszüché/psziché, vagyis az elme üdvösségéért még harcolunk. Ez az a folyamat, amely során az elme megújul és összhangba kerül azzal az igazzal, amely már valóság a bennső emberünkben.

Van, aki a „Lélek” és a „szellem” szavakat felváltva, vagy akár fordítva használja. Úgy is érthető, és talán néha én is jobban helyeslem azt, de akkor a görög helytelen (ami nem olyan nagy dolog). Egyelőre fölösleges lenne ezen töprengeni. Lényeg, hogy a győzelem amely legyőzi a világot az a mi hitünk. Lényünk egyharmada már üdvösségben van. Pontosan olyan szentek és tökéletesek vagyunk, mint maga Krisztus Jézus. Szentek és feddhetetlenek. Semmiféle kárhoztató ítélet nincs ellenünk. Istennel, az Úrral, egyek vagyunk, többes számban.

Itt kell azt mondani, hogy **ez így vagy úgy van!** Azaz Ámen.

A második harmadunk az elme, valamint minden más, ami még láthatatlan: gondolatok, érzelmek, stb... Itt van a sok ránk rakódott mocskok, ami vigyázat, különösképpen veszélyes, mert világi szemlélettel akár pozitívnak is tűnhet – ideiglenes csillogásként –, de valójában, úgyis mocskok. Ezzel kell valamit kezdjünk. Mégpedig: megújuljunk elménk vagy szellemünk lelkében.

Mivel itt (Efézus 4:23) a szellem, vagyis az elme lelkét a görögben pneumával írja, ezért logikus, hogy valaminek a lényege, annak a lelkében van. Valaminek a lelke képezi annak a valaminek a lényegét. Nem érdekel a sok amerikai és más erőltetett, a magyar nyelvet elferdítő fordítás... A lényeg, a lelke, vagyis ebben az esetben az értelme, annak amit más szóval hittél, az ugyanaz! Maradjunk abban. Maradjunk a lényegnél. Maradjunk a Léleknél.

Itt kellene gyakorolni a Róma 12:2-t, de még ott is túl messze járunk, a 12. fejezetnél... **Nem lehet az új bort régi tömlőkbe tölteni.** Mondanám, hogy újítsátok meg gondolkodásotokat, és változzatok el elmétek megújulása által, de még mindig van ragaszkodás a világ szabályaihoz és szabványaihoz. Vallásos, társadalmi, stb...ek mit mondanak majd? *(Márk 2:22, Lukács 14:26)*

„A hit, amely általa van” című üzenet kezetekbe adja majd a jégtörésre alkalmas szerszámokat. Azután pedig rátérünk a Róma 12:2–4-re, amiután a lepel már lehullott. *(2Kor 3:16–4:1)*

A lezárás az elkanyarodásra volt érvényes. Még csak most következik az üzenet... Az idő közeleg.

Máté 4:16 (ÚRK) – “A sötétségben ülő nép nagy világosságot látott, és a halál árnyékán és árnyékában ülőknek fény ragyogott fel.”

Izajás 9:2 (KAR) – “A nép, amely sötétségben jár vala, lát nagy világosságot; akik lakoznak a halál árnyékának földjében, fény ragyog fel felettük.”

Máté Apostol, amikor idézte Izajás próféta jóslatát akkor azt mondta: „A sötétségben ülő nép”. Izajás próféta pedig, annak idején, azt mondta: „A nép, amely sötétségben jár”.

Először sötétségben jár, majd már ül benne. Megül, abban is maradna... Nem jár olyan helyekre ahol botránkozásba botlana és felébredne... Vagy miért nem ül le, mielőtt még járna is benne?!... Mielőtt felnőne egy nemzedék, akiknek ez a normális. A sötétségben kitartóan megmaradva jární. Itál, drog, pletyka, szemérmertlenség, bujaság, házasságtörés, bálványimádás, tiszteletlenség, haszontalanság, maradandó butaság, gátlástalanság, és pénz hajhászat, testvérgyilkosság... Mindezek szorongatások. Az istentelenség eredményei. Az elpártolás velejárói. Vallás vagy Nyűéjdzs... Egy kutya. A felekezeti hovatartozásod, a sok rejtett bölcsességed, titkok ismerete, vagy a pénzed nem fog sem téged, sem családotat megmenteni. Nem nyújt valós menedéket, főleg a mai világban nem! Ezek a szorongatások jelek, és azért vannak, hogy megtérésre ösztönözzenek. Ez a nép lát nagy világosságot! Akik a halál árnyékának földjében laknak. Fény ragyog fel nekik. Felettük... Felettük ragyog fel a fény, saját elhatározásából. Mert nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért. *(1Jn 4:10)* Ezért nem lesz mindig sötét itt, ahol most szorongattatás van. Először megalázott minket, de ezután megdicsőít. Összetört, de be is kötöz.

Máté 4:13 (HUNK) – “És odahagyva Názáretet, elméne és lakozék a tengerparti Kapernaumban, a Zebulon és Naftali határain, hogy beteljesedjék amit Izajás próféta mondott...” *(Izajás 9:2-ben)*

Zebulon és Naftali törzsek földjeihez tartozott Korazin, Bethsaida és Kapernaum. Az utóbbi város Jézus fő “hadiszállása” volt nyilvános szolgálata során. Názáretből akkor ment el, miután az előtte járot, az útkészítőt, keresztelő (bemerítő) Jánost a börtönben megölték, és saját népe, főleg az ő házanépe, nem fogadták be. Sőt meg akarták ölni Jézust. Több féle képpen is. Családja, testvérei, szerettei az ő küldetésének ellehetetlenítésével, elbátortalanításával, helytelen viszonyulással. A papok és farizeusok pedig szószerint. Ekkor tudta, hogy nincs még itt az idő meghalni, és elköltözött. Elmegy Galilea több etnikumu városába Kapernaumba – ezzel

megdicsőítve azt a helyet, ahová nem született, mert mégis ott végzi szolgálatát. Hiszen ő az a nagy világosság, akit a sötétségben megragadott nép láthat. A halál árnyékának földjén laknak, de fölöttük felragyog – hiszen nagy csodákat tett Kapernaumban. Ezen csodák kapcsán később szigorú figyelmeztetést ad a hitetleneknek és a Szentlélek munkáját káromlóknak. (Máté 11:23)

Izajás 9:3 (ÚRK) – “Te megsokasítod e népet, nagy örömet szerzel neki, és úgy örvendeznek előtted, mint ahogy az aratók örülnek, és úgy vigadoznak, mint amikor zsákmányt osztanak.”

Ez elsősorban azokra érvényes, akik befogadták őt akkor és ottan, de közvetetten az egész környékre kihatott ez az öröm. Nem egy álszent vallásos, túlbuzgó, áhitatos befogadást lehet elképzelni, hanem a hétköznapok kemény valóságába beszivárgó fényt. Elfogadást, kegyelmet és kedvességet, amire a templomba nem járók sokkal nyitottabbak! Az arató öröme pedig a legtisztább öröm egyik példája, hiszen ők azok akik elvégezték a munka rájuk eső részét: elvetették a magot (meghallgatták Isten igéjének hirdetését) és örvendtek annak a csodának, amit nem értettek, hogy hogy lett. Amit a mai napig csak Isten ért: hogyan lesz termés a földből. Magától lesz. Magától terem a föld. Nem káromolták a földet, hogy valami olyat tett Isten általa amit ők nem értenek, és fel nem foghatnak. Nyíltan felvállalták örömüket és úgy vigadoztak, mint amikor zsákmányt osztanak. Ez az alázat példája. Az elfogadás mesterségének titka. Akik megtudják alázni magukat, és belátni, nyilvánosan elismerni, hogy őket is a Mennyei Atya kegyelme táplálja. Engedni, hogy lássák a szomszédok, hogy amijök van azt kapták. Farkaslakán még ezt is tudják hamisan és becstelenül tenni. Szavaim sincsennek ezt lefesteni; a Szentlélekre bízom az értelmezését ennek a mondatnak, azzal a megjegyzéssel, hogy nem a helységről beszélek.

Izajás 9:4-7 (ÚRK) – “Mert (a) terhes igáját és háta vesszejét, nyomorgatójának botját összetöröd, mint Midján napján. Mert a vitézek harci saruja és vérrel szennyezett öltözete elég, és tűz eledele lesz. Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán lesz. Így nevezik: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme! Uralma nevedezésének és békéjének nem lesz vége Dávid trónján és királysága fölött, mert fölemeli és megerősíti azt jogosság és igazság által, mostantól fogva mindörökké. A Seregek Urának féltő szeretete teszi ezt.”

Ez nem jelenti azt, hogy az ítélet elmarad! Elmarad, illetve örök életre ítéltettek azok, kik megtértek bálványimádásaikból és haszontaláságaikból. (1Kor 6:9-10, Mt 5:20, Mt 7:21)

Izajás 9:8-10 (ÚRK) – “Beszédet küldött az Úr Jákóbnak, és lehullott az Izráelben, hogy megtudja az egész nép, Efraim és Samária lakosai, akik ezt mondják kevélyen és fölfuvalkodva: A téglafalak leomlottak, de mi faragott kőből újraépítjük. Fügefákat vágtak ki, de mi cédrusokat ültetünk a helyükre.”

Anyagi bőségbe, készségekbe, tehetségekbe támaszkodtak és elnémították, sőt megölték a bennső hangot, és mindazokat, akik azt hallatták velük. Még a megtérésre szorongató Atyai

szerepet közepette is. (2 Korintus 5:14-15) Szembeköpték azt. Mert szorongattatás van itt, és a konkoly együtt növekszik a búzával, de ennek a vége megégetés. (Mt 13:24-30; Mt 13:36-43)

Izajás 9:11-14 – “Ám az Úr szorongatókat támaszt ellenük Recínből, és rájuk uszítja ellenségeit. Az arámiakat előlről és a filiszteusokat hátulról, és ők falják Izráelt teli szájjal. De mindezzel még nem múlt el haragja, és keze még föl van emelve. Hiszen e nép nem tért meg ahhoz, aki őt megverte, nem keresték a Seregek Urát. Ezért kivágja az Úr Izráelből a fejet és a farkat, a pálmaágot és a kákát egy napon.”

A fej, amely kivágattatik az a vénekre, az öregekre és a politikusokra, valamint a pénzésekre utal. Azokra, akik kötik az ebet a karóhoz, és azt mondják Istennek, hogy “ne te mond meg!!” A fark pedig a hamis próféták, a politikai vallások, vagy a New Age zsoldosai. Tiszta ez a kép!

Izajás 9:15-21 – “A vén és a főember a fej, a fark pedig az a próféta, aki hazugságot szól. Mert e nép vezérei tévelygésbe vitték a népet, és elvesztek, akiket vezettek. Ezért ifjainak sem örvend az Úr, árváin és özvegyein sem könyörül. Mert mindnyájan istentelenek és gonosztevők, és minden száj bolondságot beszél. De mindezzel még nem múlt el haragja, és keze még föl van emelve. Mert fölgerjedt a gonoszság, mint a tűz, megemészti a tövist és a gatz, és meggyújtja a sűrű erdőt, és fölfelé gomolyog, mint egy füstoszlop. A Seregek Urának haragja miatt égett a föld, a nép pedig tűz martaléka lett. Senki sem könyörül testvérén. Vág abból, ami jobbra van, de éhes marad, majd eszik abból, ami balra van, de nem elégszik meg. Mindnyájan karjuk húsát eszik, Manassé Efraimot és Efraim Manassét, s mindketten fölkelnek Júda ellen. De mindezzel még nem múlt el haragja, és keze még föl van emelve.”

Fontos tudni, hogy mindez ugyanannak a fejezetnek tartalma, amelyikből ismerjük azt a részt, hogy “gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk”. Tessék kézbe venni a Szentírást, és leellenőrizni, hogy tényleg így van-e? Mikor máskor lenne alkalmasabb Izajást olvasni, mint most, karácsony tájt?

Most egy nagyot ugrunk – mert konkolyból búzát csinálni embernek lehetetlen, de Istennél minden lehetséges – és prófétai hivatalból, prófétai kenettel élve, javasként jósolom, jelentem ki és határozom meg rajtad, azt mit így szól az Úr:

Izajás 60:1-5 (ÚRK) – “Kelj föl, ragyogjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége megjelent rajtad! Mert íme, sötétség borítja a földet, és sűrű sötétség a népeket, de föltted fölragyog az Úr, és dicsősége látható lesz rajtad. Népek jönnek világosságodhoz és királyok a rád ragyogó fényességhez. Emeld föl szemedet, nézz körül: mindnyájan egybegyűltek, hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, leányaidat ölben hozzák el. Amikor meglátod, ragyogsz majd az örömtől, beleremeg és kitárul a szíved. Hozzád tér a tenger kincsözöne, és feléd tart a népek gazdagsága.”

Izajás 60:10-15 (ÚRK) – “Idegenek építik kőfalaidat, és királyaik neked szolgálnak. Bár haragomban megvertelek, de kegyelmesen megkönyörülök rajtad. Kapuid szüntelen nyitva

lesznek, nem zárják be őket sem éjjel, sem nappal, hogy elhozhassák neked a népek gazdagságát, és királyaikkal az élen eléd hozzák. Mert elvész az a nép és az az ország, amely nem akar neked szolgálni, azok a népek mindenestül elpusztulnak. Hozzád tart a Libánon ékessége: a ciprus, kőris és sudárcédrus mind, hogy szentélyem fölékesítésére legyen, hogy lábaim helyét megdicsőítsem. A téged nyomorgatók fiai meghajolva járulnak eléd, és akik eddig megvetettek téged, mind lábad elé borulnak. Az Úr városának neveznek majd, Izráel Szentje Sionjának. Noha elhagyott és gyűlölt voltál, és nem járt feléd senki, örökké fenségessé tesznek és örvendezővé nemzedékről nemzedékre.”

Izajás 60:18-22 (ÚRK) – “Nem hallasz hírt többé földeden erőszakról, határaidban pusztításról és romlásról; Isten szabadítását hívod kőfalaidnak és dicséretét kapuidnak. Nem a nap lesz többé nappali világosságod, és nem a hold fénye világít neked, hanem az Úr lesz örök világosságod, és Istened lesz ékességed. Nem megy le többé napod, és holdad sem fog el, mert az Úr lesz örök világosságod, és gyászod napjainak vége szakad. Egész néped igaz lesz, és mindörökké birtokolják a földet. Ültetvényem vesszőszálai ők, kezem műve az én dicsőségemre. A legkisebb is ezerré nő és a legkevesebb is hatalmas néppé. Én, az Úr a maga idejében, hamar megteszem ezt.”

Izajás 55:8-13 (ÚRK) – “Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és a ti útjaitok nem az én útjaim, így szól az Úr! Mert amiképpen magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál és az én gondolataim a ti gondolataitoknál! Mert ahogyan az eső és a hó le hull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek, úgy lesz az én beszédemmel is, amely számból kijön. Nem tér vissza hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és eredményes lesz ott, ahová küldtem. Mert örömmel jöttök ki, és békességben vezetlek benneteket. A hegyek és halmok ujjongva énekelnek előttetek, és tapsol a mező minden fája. A tövis helyén ciprus nő, bogáncs helyett mirtusz. Az Úr dicsőségére lesz ez örök jelöl, amelyet nem törölhetnek el.”

És ezzel a 2025-ös év a világosság éve. Boldog új esztendőt!

Mivel én is csak egy fiú vagyok és szilveszter éjszakáján szép apám hajlékában leszek, ezért az újév első szertartását most tartom meg, figyelembe véve hogy, bár az Istennek még mindig engedelmes természet rendje szerint a 21-ei karacsuny óta már új év van...

Bár már új év van, de figyelembe véve, hogy a közsokás miatt legtöbben még az ó évben érzitek magatokat, kihasználom az alkalmat, és a dicsőséges végzetről szólok pár szót.

Fényes végzet (finish). Hogyan lehet dicsőségesen zárni az évet?

Egy magban a kezdet és a vég is benne található. Kibontakozása azonban nagyban függ a földtől. Ebben az esetben Isten ígéje a mag. Szívünk, elménk a föld. Sőt gyomrunk, de még izmaink is a föld részét képezik ebben a hasonlatban.

Zsidók 12:2 – “Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és bevégezőjére...”

Látjuk, hogy Isten természetében van az, hogy ha valamit elkezd, akkor azt végre is hajtja, és nem bízza a véletlenre az általa szerzett dolgokat. *(Filippi 1:6)*

Zsidók 4:12 – “Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és elhat a lélek és a szellem, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.”

Isten igéje élő. Ez annak köszönhető, hogy Jézus (az ige) feltámadt. Máskülönben nem lenne erő benne, és ilyen hatást nem fejtene ki az ige olvasása, mint amelyet ma tapasztalhatunk a Bibliát olvasva. Élesebb minden kétélű kardnál. Sokkal meggyőzőbb és eredményesebb minden más tehnikánál, és a kételyeken is átvág. Elhat egészen a lényünk hármass összetételének találkozási pontjaihoz, így gyökereiben oldja meg minden bajunkat. Ha valaki még tud egy eszközt ami szétválasztja a szellőt a lélekzettől szóljon. Az ízületek a nemzedékek, a generációk találkozásai. Nincs olyan generációkon át futó átok, ami Isten igéjének igazságát is át hágná. Velejében kínál megoldást. Az élet forrassát is képes kijavítani és egy jobb életet biztosítani számunkra. Az egyetlen igazi kontemplációs eszköz, amelyik nem csal meg soha sem. Az emberi szív gondolatai és szándékai a világon létező dolgok közül az egyik leg összetettebb dolog. Nem csak a női szív, hanem a férfi szíve is, az emberi szív.

Jeremiás 23:29 – “Nem olyan-e az én igém, mint a tűz? [...] Mint a sziklazúzó pöröly?”

Nincs olyan múlt, nincs olyan keménység, nincs olyan bűn, nincs olyan megsebezettség, amivel szemben ne lenne hatásos. Időbe telhet. Mint egy kalapács, amikor órák hosszát ütlegel egy nagy követ. Látszólag eredménytelenül, majd hirtelen megreped és kettéhasad. Ha egyszer Isten igéjének magja bekerült az ember bensejébe, és csírázni kezdett, onnan nincs visszaút.

Ézsaiás 55:10-11 – “Mert amiképpen az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termékennyé és gyümölcsözővé teszi azt, magot adva a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek, így lesz az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és eléri célját, amiért küldtem.”

Márk 4:28 – “Mert magától terem a föld...” Végig tudta a mag, hogy mivé lesz, ha végre kihajt.

Ami belőle származik az már kezdettől el volt döntve. Jézus a kezdet és a vég. Egy személyben a kezdet és a vég. A vég az nem csak a vég, hanem a végzés folyamata is, és a kezdet nem csak a kezdet, hanem a vég meghatározója is. Aminek kezdődött azzá lesz. vé/vá - Valamivé lesz, valamivé válik. A világ kezdete óta leöletett bárány, az Emberfia, Jézus, már a nemzésének pillanatában a szerető Atyaisten megszületett fia volt.

Zsoltárok 2:7 (RÚF) – “Kihirdetem az Úr végzését: Az Úr ezt mondta nekem: Én fiam vagy te, ma nemzettek téged.” Más fordításban: “ma szültelek téged.”

Jézus Krisztus Istenségében örök, és öröktől fogva létezik. Mégis van egy pont, amikor az Atya

azt mondja, “ma nemzetelek téged”. Nem akarok arra térni, hogy mi módon lehetséges öröknek lenni úgy, hogy egy adott ponton mégis nemzenek, vagy megszülnek valakit. Ez egy rejtett, okkult bölcsesség, és ezt csak a tökéletesek között szóljuk. Talán már év végén. (1 Kor 2:6-7)

Jézus, mint az ige, még a kezdetnek is a teremtője. “Kezdetben volt az ige.”

Mit csinált az ige? Kezdetben volt. Kezdődött... És egyben végződött is.

Azt a kezdetet amelyben volt az ige, azt az ige hozta létre, és teremtette meg.

Ő kezdődött akkor kezdetben, és általa lett a kezdet, amelyben kezdetben volt. Készen volt.

És mivel ő már Istennél volt, és az ige Isten volt, ezért minden ami között, minden ami vele közösségben történik az is Isten. Ebből a központból, ebből a közösségből ellentmondás és engedelmetlenség által, mi emberek, kiszakadtunk (volna*), és minden mi igazságunk olyan lett, mint a szennyes ruha. Kilátástalan helyzetünknek az ige közelsége vetett majd véget. Amikor megtestesült Jézus, és Isten közénk jött. *ha Isten fia nem vállalja és hajtja végre a feladatot, hogy büntelen halált hal értünk

Fil 2:6 – “amikor Isten formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Istennel egyenlő”

Kolossé 2:9 – “Mert Őbenne lakik az istenségnek egész teljessége testileg.”

Ézsaiás 64:6 – “Hiszen mindnyájan olyanok lettünk, mint a tisztátalan, és minden mi igazságunk olyan, mint a megfertőztetett ruha; mindnyájan elhervadunk, mint a levél, és álnokságaink, mint a szél, elsodornak minket.”

János 1:1-5 (ÚRK) – “Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő kezdetben Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Benne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.”

Jn 1:6-9 (ÚRK) – “Megjelent egy Istentől küldött ember, akinek János volt a neve. Tanúskodni jött, hogy bizonysgot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, hanem azért jött, hogy bizonysgot tegyen a világosságról. Az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert, már eljött a világba.”

Jn 1:10-14 (ÚRK) – “A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be őt. De mindazoknak, akik befogadták, akik hisznek az ő nevében, hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek, akik nem vérből, sem a test akaratából, sem a férfiú indulatából, hanem Istentől születtek. Az Ige testté lett, és közöttünk lakozott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.”

Jn 1:15-18 (ÚRK) – “János bizonysgot tett róla, és így kiáltott: Ő az, akiről megmondtam: Utánam jön, de megelőz engem, mert előbb volt nálam. Mi mindnyájan az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett. Az Istent soha senki nem látta, az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.”

Róma 5:6-11 (ÚRK) – “Mert Krisztus, amikor még erőtlenekek voltunk, a maga idejében meghalt az istentelenekekért. Hiszen az igazért is alig hal meg valaki, ám a jóért talán csak meg merne halni valaki. Isten pedig a hozzánk való szeretetét abban mutatta meg, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk. Miután most már megigazultunk az ő vére által, még sokkal inkább megmenekülünk a haragtól őáltala. Mert ha akkor, amikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az ő Fiának halála által, mennyivel inkább megtartatunk az ő élete által, miután megbékéltünk vele! Sőt ezenfelül még dicsekszünk is Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most a megbékélést nyertük.”

Jézus érdemei árán békében vagyunk Istennel. Nem háborog, és nem büntet. Nem tanít betegséggel. Nem leckéztet meg nehézségekkel. Nem kísért, és nem visz olyan helyzetekbe, ahol cselekedeteink révén számára kedvesekké válunk. Nincs karmánk. Nincs. Nincs semmi olyan vétek, amit Jézus vére ne fedezett volna teljesen. A Bárány vére viszont, olyan mint a szappan. Attól, hogy létezik, és ott van mellettünk, attól még lehetünk bűdösek, ha nem használjuk soha.

Efézus 2:8-9 – “kegyelemből nyertetek üdvösséget, hit által, és ez nem általatok van, hanem Isten ajándéka ez, nem cselekedetekből, hogy senki se dicsekedjék.”

Titusz 3:3-11 (ÚRK) – “Mert régen mi is esztelenekek, engedetlenek, tévelygők, különböző kívánságok és élvezetek rabjai, gonoszságban és irigységben élők, gyűlöltek és egymást gyűlölők voltunk. De amikor a mi üdvözítő Istenünk jó volta és az emberekhez való szeretete megjelent, nem a véghez vitt igaz cselekedeteink alapján újított meg, hanem könyörületből mentett meg minket az újjászületés fürdője és a Szentlélek által, akit kitöltött ránk bőséggel a mi üdvözítő Jézus Krisztusunk által, hogy kegyelméből megigazulva örökösök legyünk az örök élet reménységében. **Igaz ez a beszéd, és szeretném, hogy tanúskodj ezek mellett, hogy igyekezzenek jó cselekedetekkel elől járni azok, akik Istenben hívőkké lettek. Ezek jók és hasznosak az embereknek.** Az ostoba vitatkozásokat, a nemzetségtáblázatok körüli civakodást és a törvény értelmezése felőli harcokat kerüld, mert haszontalanok és hiábavalók. A szakadást szító embert egy vagy két intés után kerüld, tudva, hogy az ilyen romlott, vétkezik, és önmagát ítéli el.” – Mondja a gyülekezet lelki atyja.

Ne arra igyekezzetek, hogy valami apró semmisséggel kiszúrjátok az Isten szemét, azzal a céllal, hogy “csak ne keljen szolgáljatok!” Még amíg van szabad hely, jobban mondva lehetőség, addig éljeteke vele önszántatokból, mert később kívánatos és kíváltságos dolog lesz az én kenetem alatt Isten szolgálatában állni. Tudom honnan jövök, hová jöttem, és hová megyek. És azt is tudom, hogy kiket viszek magammal, ki követ majd és meddig, illetve miért. Mi okból és mi okkal.

A világosság évében Jézus Krisztus közvetlen beavatkozásának hordalékai fognak világot látni köreinkben: Sokan felismerik majd őt bennünk és általunk, és hitre jutnak, és újjá lesznek.

Nem újból, hanem újjá! Új tömlőre lesz szükség az új borhoz. Nem lehet az új bort, az élő tanítást régi szokásokkal keverni, vagy abba beletölteni. Az új bor, az új élet, Krisztus Jézus tanításai és kegyelme, a Szent Szellem, az öröm, az áldások, a túlradó vígság, az eleven élet – ezeket nem lehet az ócska bőrnak kereteibe szorítani, mert a bőr is elhasad és a bor is odaveszik. (Márk 2:22)

Mégis a kettő együtt fog létezni, ~~mint a búza és a konkoly.....~~ de mivel Jézus foglyokat vitt magával, és ezeket a foglyokat Prófétája révén, az ő igaz prófétája által, ismét testbe öltöztette, ezért áthúztam azt, hogy a kettő úgy fog együtt létezni mint a búza és a konkoly, és az Úrnak Lelke által ezt mondom: Annak okáért minden írástudó, aki a mennyeknek országa felől megtanított, hasonlatos az olyan gazdához, aki őt / ócskát és újat hoz elő az ő éléstárából.

Szívének kamrájából fogja előhozni ez a nép, és az ő fiai és leányai és azoknak is fiai és leányai és azok nagyszülei és még déd szüleik is, mindazt a tudást, mely írva van, a mennyeknek országa felől, ahogy megtanítatik a Lélek révén bennsőséges ismeretre. Együtt fog örülni öreg és fiatal, az új frissességének, és a régi, újból előkerülésének, annak való, életteli igazságában.

Írástudónak neveztelek, te ne mond magadról, hogy nem vagy az. Akinek van füle hallja meg. S akinek nincs, annak majd kifejtem, és kinő a füle is idővel. (Máté 13:52)

Mert csak én tudom mi a tervem veletek, így szól az ÚR. Békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek. – **Jeremiás 29:11**

Jeremiás 29:11 (KAR) – “Mert én tudom a gondolataimat, amelyeket gondolok felőletek, mondja az Úr, békességre, és nem pedig gonoszságra, hogy jövőt és reménységet adjak nektek.”

~ **Az ÚR felvette az Európai egyházban lévő gyermekeinek ügyét** ~

Nem reménnyel teli, hanem reményteljes jövőt!

A reménnyel teli jövővel megáldjuk a minket átkozókat. Bár valóságos áldást szólunk rájuk, átkuk átka úgyis erőteljesebb és hatásosabb lesz rajtuk, míg abba nem hagyják az átkozódást.

A remény keltés is része a tervnek, az ő gondolatainak. Azt követően olyan jövőt ígér, melyben a remélt dolgok eljönnek. Megérkeznek. Teljesülnek. Teljesült reményekkel teli jövőt. Ez nem reménnyel teli jövő, hanem reményteljes jövő. A remélt dolgok teljesültségével teli jövőt. Kívánatos véget. Egy kívánt véget. Elvárt jövőt.

Jeremiah 29:11 (NIV) – “For I know the plans I have for you, declares the Lord, Plans to prosper you and not to harm you, plans to give you hope and a future.”

Giving hope is also part of His plan. Authoring the expectation is part of the process and future. But truly, the promise here is a future where all hope is already fulfilled. All expectations met.

Jeremiah 29:11 (KJV) – “For I know the thoughts that I think toward you, saith the Lord, thoughts of peace, and not of evil, to give you an expected end.”

Thinking process is planning process. Thoughts are plans. He makes His plans your thoughts, and His expectations your expectations. Since your heart is clean, you will see God. Through your thoughts, through your expectations.

Remélni és kívánni kell a jövőt. És a beteljesüléséhez engedelmessé kell lenni. Főképp akkor, amikor nem érted mit miért, de tisztán tudod, hogy azt. És így lesz kívánatos a jövőd... Mások által is kívánt, remélt jövőd, neked. A kiválóság lelke, Dávid szíve vezessen el téged erre.

Jer 29:5-7,14 (ÚRK) – “Építsetek házakat, és lakjatok bennük, ültessetek kerteket, és egyétek gyümölcsöket! Vegyetek magatoknak feleséget, és szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, leányaitokat pedig adjátok férjhez, és szüljenek fiaikat és leányokat! Sokasodjatok meg ott, és meg ne fogyatkozzatok! És fáradozzatok annak a városnak a jólétéért, ahová fogságra küldtél benneteket, és könyörögjétek érte az Úrhoz; mert annak jóléte a ti jóléte is! [...] Megtaláltok engem – ezt mondja az Úr –, és jóra fordítom sorsotokat, összegyűjtitek benneteket minden nép közül és mindazokról a helyekről, ahová kiűztél titeket – ezt mondja az Úr –, és visszahozlak erre a helyre, ahonnan fogságra vitetél titeket.”

Na!... Hát mi sokat nem fogunk vándorolni, de a helyzet az javúlhat, HA, meghallgatjuk, hogy miért vitte fogságba Isten az ő népét. Izraelhez tartozik mindaz ki újjászületett. (Róma 9:6-7)

Jer 29:15-32 (ÚRK) – “Mert ezt mondtátok: Támasztott nekünk az Úr prófétákat Babilonban is. Azt mondja az Úr a királynak, aki Dávid trónján ül, és az egész népnek, amely e városban lakik, tudniillik testvéreiteknek, akik nem mentek veletek fogságba: Azt mondja a Seregek Ura: Íme, fegyvert, éhínséget és dögvésszt küldök rájuk, és olyanná teszem őket, mint a rothadt fűgék, amelyek ehetetlenek. Üldözöm őket fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel, és elrettentésül adom őket a föld minden országának; átokká, szörnyűséggé, megdöbbenés és gúny tárgyává lesznek mindama nemzetek számára, amelyek közé kivettem őket. Azért, mert nem hallgattak beszédeimre – ezt mondja az Úr –, amelyeket üzentem nekik szolgálaim, a próféták által; idejében üzentem, de nem hallgattátok meg – így szól az Úr. Halljátok meg az Úr szavát mindnyájan, ti foglyok, akiket Jeruzsálemből Babilonba küldtem! Azt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene Ahábról, Kólájá fiáról és Cidkijjáról, Maaszéj fiáról, akik hamisan prófétálnak nektek az én

nevemben: Íme, én odaadom őket Nebukadneccarnak, Babilon királyának a kezébe, és megöleti őket szemetek láttára. És átokszóként emlegetik őket a Júdából való foglyok, akik Babilonban vannak, ezt mondva: Tegyen téged az Úr olyanná, mint Cidkijját és Ahábot, akiket tűzzel égetett meg a babiloni király! Mert gyalázatosságot cselekedtek Izráelben: paráználkodtak felebarátaik feleségeivel, és hazugságot szoltak az én nevemben, amit nem parancsoltam nekik. Én tudom, és tanúja vagyok ennek! – ezt mondja az Úr. A nehelámi Semajának is szólj, és ezt mondd: Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Te leveleket küldtél a magad nevében az egész népnek, amely Jeruzsálemben van, és Cefanjá főpapnak, Maaszéjájá fiának és az összes papnak ezekkel a szavakkal: az Úr tett téged pappá Jójádájá főpap helyébe, hogy felügyelj az Úr házában minden bolond férfira és prófétálni akaró emberre, hogy kalodába vedd és vasra verd az ilyeneket. Akkor miért nem dorgáltad meg az anatóti Jeremiást, aki nektek prófétál? Sőt még üzenetet is küldött hozzánk Babilonba, és ezt mondta: Hosszú lesz a fogság! Építsetek házakat, és lakjatok bennük, ültessetek kerteket, és éljetez gyümölcsökkel! És elolvasta Cefanjá főpap e levelet Jeremiás próféta füle hallatára. És így szólt az Úr Jeremiáshoz: Ezt az üzenetet küldd az összes fogolynak: Azt mondja az Úr a nehelámi Semajáról: Mivelhogy Semajá prófétált nektek, holott én nem küldtem őt, és hazugsággal biztatott titeket, ezért azt mondja az Úr: Íme, én megbüntetem a nehelámi Semaját és az ő utódát. Nem lesz senkije, aki e nép között lakjon, és nem látja azt a jót, melyet népemmel cselekszem, -ezt mondja az Úr-, mert az Úr ellen lázítva szólt.”

Ha jól végezzük dolgunkat, nyáron ez még összejöhet. De az is lehet, Isten nagyobb dicsőséget akar a helyzetből, és megcselekszi a lehetetlent, ami csak nála lehetséges, és teljesen erőszak mentesen szabadítja fel népét.

Szent Péter székéből szólom rátok:

1 Pét 2:9 (HUNK) – “Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok; hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.”

1 Pét 2:9 (ÚRK) – “Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe vagytok, hogy hirdessétek a hatalmas tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket...”

ApCsel 18:24-25 (ÚRK) – “Efezusba pedig egy Apollós nevű, alexandriai származású, ékesen szóló zsidó férfi érkezett, aki jártas volt az Írásokban. Ő már oktatásban részesült az Úr útjáról, és buzgó lélekkel, helyesen szólta és tanította az Úrra tartozó dolgokat, jóllehet csak a János keresztségét ismerte.”

Jártas volt az írásokban, ő már oktatásban részesült az ÚR útjairól, buzgó lélekkel, helyesen szólt és tanította az úrra tartozó dolgokat. Efézus életébe pedig érkezett egy ilyen istenfélő, ékesen szóló, férfi! – aki most Efézus szeretne lenni: legyen!

Mindazon által, jóllehet, csak a János keresztségét ismerte. De igen bátran kezdett beszélni a zsinagógában is. **Apcsel 18:26-28 (ÚRK)** – “Igen bátran kezdett beszélni a zsinagógában is. Amikor pedig meghallgatta őt Priscilla és Akvila, maguk mellé vették, és még alaposabban kifejtették neki az Isten útját. Amikor pedig Akhájába akart átmenni, a testvérek biztatták, és írtak a tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Amikor azután megérkezett, nagy segítségükre volt azoknak, akik a kegyelem által hívóvé lettek, Mert meggyőzően cáfolta a zsidókat, és nyilvánosan bizonyította az Írásokból, hogy Jézus a Krisztus.”

De jóllehet csak Alámerítő / Bemérito / Keresztelő János keresztségét ismerte.....

Apcsel 19:1-10 (ÚRK) – “Amíg Apollós Korinthusban volt, Pál bejárva a felsőbb tartományokat Efézusba érkezett. Amikor ott néhány tanítványra talált, azt kérdezte tőlük: Kaptatok-e Szentléletet, amikor hívókké lettetek? Ők pedig azt mondták neki: Hiszen még azt sem hallottuk, hogy van Szentlélet! Mire azt kérdezte: Akkor hát mire keresztelkedtetek meg? Ők pedig azt mondták: a János keresztségére. Pál pedig így folytatta: János a megtérés keresztségével keresztelt, azt mondván a népnek, hogy aki utána jön, abban higgyenek, tudniillik a Krisztus Jézusban. Amikor pedig ezt hallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevére. Amikor Pál rájuk tette kezét, a Szentlélet rájuk szállt, és nyelveken szóltak, és prófétáltak. Összesen mintegy tizenketten voltak ezek a férfiak. A zsinagógába is elment, és három hónapon át bátran szólt, vitatkozott, és igyekezett meggyőzni őket az Isten országára tartozó dolgokról. De amikor egyesek megkeményítették magukat, és nem hittek, sőt gyalázták az Úr útját a sokaság előtt, otthagya őket, és a tanítványokat is elkülönítette tőlük, és mindennap egy bizonyos Tirannosz iskolájában tanított. Ez két esztendeig tartott, úgyhogy mindazok, akik Ázsiában laktak, mind zsidók, mind görögök, meghallották az Úr igéjét.”

Apcsel 19:11-21 (ÚRK) – “Isten rendkívüli csodákat tett Pál keze által. Annyira, hogy a testéről a kendőket vagy kötényeket is elvitték a betegekhez, és a betegségek eltávoztak tőlük, és a gonosz lelkek kimentek belőlük. Néhányan a kóborló zsidó ördögűzők közül is megpróbálták az Úr Jézus nevét hívni azokra, akikben gonosz lelkek voltak, és azt mondták: Esküvel kényszerítünk titeket a Jézusra, akit Pál hirdet. Egy Szkéva nevű zsidó főpap hét fia is ezt tette. A gonosz lélek pedig így válaszolt: Jézust ismerem, Pálról is tudok, de ti kik vagytok? És az az ember, akiben a gonosz lélek volt, nekik esett, leteperte őket, és annyira erőt vett rajtuk, hogy meztelenül és megsebesülve szaladtak ki abból a házból. Ez pedig tudomására jutott minden Efézusban lakó zsidónak és görögnek, és félelem szállt mindnyájukra, és magasztalták az Úr Jézus nevét. És sokan a hívők közül eljöttek, megvallották és elmondták tetteiket. Sokan pedig azok közül,

akik varázslással foglalkoztak, könyveiket összehordták, és mindenki szeme láttára elégették. És összeszámlálták azoknak árát, és ötvenezer ezüstpénzre értékelték. Így az Úr ereje által az ige hatalmasan terjedt és erősödött. Miután mindezek megtörténtek, Pál elhatározta a Lélek által, hogy Macedóniát és Akháját bejárva Jeruzsálembe megy, és azt mondta: Ottlétem után Rómát is meg kell látnom.”

...s aztán a továbbiakban lázadnak az ötvösök...

Efézus 6:10-24 (ÚRK) – “Végezetül legyetek erősek az Úrban és az ő hatalmas erejében! Öltsetek magatokra az Isten teljes fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög minden ravaszágával szemben! Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, a sötétség világának urai ellen, a gonoszság lelkei ellen, amelyek az ég magasságában vannak. Ezért vegyétek fel az Isten teljes fegyverzetét, hogy ellenállhassatok azon a gonosz napon, és mindent legyőzve megállhassatok. Tehát álljatok elő, övezzétek körül derekatokat igazlelkűséggel, öltsetek fel az igazság páncélját, és kössétek fel a békesség evangéliumának hirdetésére való készség saruját. Mindezekhez vegyétek fel a hit pajzsát, amellyel a gonosz minden tüzes nyilát kiolthatjátok. Az üdvösség sisakját is vegyétek fel és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde. Minden alkalommal minden imádsággal és könyörgéssel imádkozzatok a Lélek által. Ebben legyetek éberek minden állhatatossággal és könyörgéssel az összes szentekért, értem is, hogy adassék nekem szó, ha megnyitom számat, hogy bátran ismertessem meg az evangélium titkát, amelyért követségben járok láncok között, hogy bátran hirdessem, amint kell. [...] Békesség a testvéreknek és szeretet, hittel együtt az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól! A kegyelem legyen mindazokkal, akik el nem múló szeretettel szeretik a mi Urunkat, Jézus Krisztust. Ámen.”

Ha eddig nem lett nyilvánvaló: hitben kell végezni az évet, ahhoz hogy az dicsőséges vég legyen. A hit egyben Krisztusnak, a bennünk lévő dicsőség reménységének kedves és tetsző állapot, mert amit ő ne tudna megtenni, az nem létezik!

Hogyha először vagy itt, és még nem hívtad Jézust személyes megváltódnak és az abból fakadó új és örök életed urának, megtiszteltetés, hogy ebben az imában – hogyha úgy véled, hogy megkaptad az igaz hit ajándékát – kísérelek. Mindazok akik már hitre jutottak, ti is mondjátok, velem együtt vezetve a királyságba az újonnan születőket.

Drága Jézus, hálát adok a mai igehirdetésért, a te szavad igazságáért. Megérintettél Lelkeddel és most hiszem, hogy te vagy a magosságos Istennek egyszülött fia, ki emberré lettél, büntelen halált haltál, engesztelésül az én vétkeimért, de harmadnapra dicsőségesen feltámadál. Könyörgöm, véred mosson tisztára engem is most, és Lelked ajándékával vezess a te uralmadban. Köszönöm, hogy meghallgattál. Köszönöm, hogy ez így van. Ámen.

Békesség nektek. Üdvözöllek titeket az örök életben.

Hálát adok Istennek lelki atyámért, hogy tanításával és példájával földbedöngölte a világ minden okosságát, vagányságát, és a halott kultúra és hagyományok kereteinek ürességét, a halottaknak való menedéket, és megmutatta, hogy nincs vagányabb, nincs érdemesebb és bölcsebb dolog, mint igazi hívőnek lenni. Igazi Jézus követő, azaz igazi keresztyénynek. Hálát adok azért a nemzedékért akik erre figyelmeztetnek és kíváncsiak, akik hihetetlen erőket mozgatnak meg – még tudatlanul is. Akiknek még meg kell tanulni ehhez mért és illő alázatot, fegyelmet és elszántságot mutatni, de legalább nyitottak. Nagyon sokan vagytok fiatalok, és tisztelgek ezért előttem. Legyetek buzgóbbak és kitartóak. Készségesek feladni a fölösleges köröket az életben, melyek csak 8 napon túl gyógyuló sebeket okoznak... És az összetört, de nem megtört szüleim nemzedékéért is hálás vagyok. Kiknek a mai világ nem könnyű mentálisan. A test és az elme szerint nem könnyű ma nekik. Hiszen ez olyan mint egy rendszerváltás, és mit sem kíván magának az ember élete derekán, mint változást. Azért a sok öregért, vén emberért és asszonyért, akik annyi minden ellenére is azt a példát mutatják nekünk, hogy olyan Istenünk van Jézus Krisztus személyében aki hű, aki méltó, és aki képes igaz életet adni, akihez érdemes fordulni. Köszönjük! Köszönöm ezt mindannyiótoknak. Köszönöm.

Isten mindenki Istene, ezért a vele való kapcsolat mélyen jelen van az emberekkel és a mindenséggel szembeni kapcsolatunkban.

A világosság éve, a 2025-ös év egyben a remény és a befogadás éve is. Az Úr jó akaratának és kedvességének éve, amelyben papokká leszünk. Valójában felfedezzük, hogy eddig is azok voltunk. Olyan ismeretekkel gazdagodunk idén, amelyek segítenek rendszerezetten és következetesen haladni a cél felé. Már eddig is benne éltünk abban, amit idén megfogalmazunk.

A megfogalmazás segíteni fog abban, hogy megfussuk a hit pályáján az élet útját, és többé ne depressziózzunk céltalanul. Szolgálatra szabadított meg, szolgálatra gyógyított meg Isten, nem azért, hogy ép elmével is a hülyeséget csináljuk. Nem azért, hogy tovább paráználkodjunk és bálványok után sertepetéljünk.

Azokat, akik előre elhatározták, hogy bár követik a tanításaimat és mégis folytatják régi életüket, mind át fogom adni a Sátánnak testük kárhóztatására. Természetesen csak azokat az eseteket, ahol a végtelen kegyelemmel élve sem mutatkozna változás, akár több év elteltével sem. Nem engedem meg, hogy befurakodjanak közénk, kiszimatolják szabadságunk mibenlétét és megrothasszák a szép almákat is. Főleg az elején nagyon veszélyes ezzel játszani, amíg elrettentő példákat keresek. Sokkal könnyebben átadom a Sátánnak az első 10-20 gúnyolódó-csúfolódót. Azokat, akik meg akarják mutatni, hogy én is csak ember vagyok, és kinek képzelem magamat. Nem aggódom afelől, hogy ne akadna igaz szívű jelentkező már rögtön az elején.

A világosság fénylik a sötétségben, de a sötétség sohasem tudta legyőzni, feltartóztatni vagy megérteni. Nem tudta legyőzni még a kereszten sem! Erre hívlak, ilyen hitre, nem valami tündérmesére, hanem tündéri valóságra, mert a mese az valóság.

Legyetek jók. Ha tudtok; mindig.